

FORANDRER GUD NOEN GANG MENING OM SITT ORD?

 La oss bøye våre hoder. Kjære Herre Jesus, vi er igjen samlet i Ditt Navn, med stor forventning om utgytelsen av Guds levendegjørende Kraft som kan få oss til å gjenkjenne vår posisjon og plass, og vårt ansvar, som et utkalt folk, atskilt fra verden, innviet til Gud. Gi det, Herre, i kveld, at Guds velsignelser må veilede oss og styre oss i tingene vi gjør eller sier, så det kan bringe heder og ære til Ditt Navn. Amen.

² Jeg er glad for å være tilbake i menigheten i kveld og for å være sammen med dere kjære mennesker. Og jeg vet det er varmt, men jeg ringte nettopp min kone, jeg tror det er drøye trettito grader der, trettifem eller trettiseks eller noe, og det er ganske mye varmere enn det er her. Så jeg begynner å bli vant med det varme været nå. Så, men jeg er så glad for å være her i tabernaklet i denne underfulle påsketiden.

³ Og jeg kan ikke si at jeg vil be om unnskyldning for det lange, lange Budskapet denne morgenen, men jeg. . . Det var, jeg ønsket—ønsket ikke å bruke opp tålmodigheten deres og så begynne på det igjen i kveld. Men jeg—jeg ønsket å—å få frem Budskapet til dere, at dere er en del av denne oppstandelsen. Skjønner? Og vær ikke bekymret for Det, noe mer, ser dere. Bare gled deg over Det! Det er ingenting, noe sted, som kan atskille deg fra Det; ingenting; Evig sikret i Guds Rike. Når Gud har stemplet Sitt Segl på deg, er du trygg til reisens slutt.

⁴ Når staten setter et segl på en pakke, jernbanen setter et segl på en dør, så kan ikke den vognen bli tuklet med før den har nådd sitt bestemmelsessted.

Når Gud setter Sitt Segl på en mann. Og Seglet er den Hellige Ånd. Når Han forsegler en mann på den måten, er han gått til sitt Evige bestemmelsessted. Aldri mer kan han, noen gang gå tilbake, noe mer. For husk, Efeserbrevet 4:30 sier, “Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, Ham som dere ble forseglet med for alltid.” Ser dere, dere er forseglet for evig. Dere er forseglet, for Evig, inn i Guds Rike, ved den Hellige Ånd. Tenk på det nå!

⁵ Så, du, vil djevelen slå etter deg, og han vil si alt mulig til deg, og anklage deg, og—og prøve å få deg til å tro at du ikke er det. Men ikke hør på ham.

⁶ Nå, du vet at du har gått over fra døden til Livet. Du vet at tingene som du en gang elsket, elsker du ikke lenger. Du vet at du har trodd ethvert Guds Ord. Du har sett Gud

arbeide rett iblant oss, uten. . . Ufeilbarlige bevis på at Han er den store "JEG ER." Du har lagt merke til at alt som har blitt sagt i Hans Navn, aldri har noe blitt profetert i Hans Navn uten at det har skjedd nøyaktig slik det gjorde. Selv vitenskapen, aviser, bilder, kameraer, skribenter, og alt annet, må anerkjenne det. Ser dere, uansett om de vil eller ikke, får Gud dem til å gjøre det, likevel, ser dere, for å gjøre det kjent.

7 Nå, det er en liten gruppe. Husk, det er ingen stor gruppe Han kommer for. "Frykt ikke, du lille flokk; det er deres Fars gode vilje. . ." Skjønner?

8 Jeg ønsker å komme med en bemerkning, sjokkerende, rett før vi har en ordinasjon av en forkynner. Og dette er veldig sjokkerende, men bare så dere kan forstå. Nå, jeg sier ikke at dette er et nøyaktig tall, men jeg ønsker at dere skal ta dette med dere.

9 Jeg vet ikke om noen her inne har sett krysning av kveg noen gang. Noe som jeg ikke har tro på, men jeg har sett på det blitt gjort. Og jeg har sett dem ta sæden til hannen, bare nok til at det kunne bli tatt på et lite metall, som en liten tannpirker, og legge det på en marmorbit. Og skru på de linsene som forstørret det, jeg vet ikke hvor mange ganger, så sæden. . . Der du ikke kunne se noe med det naturlige øyet, med en vanlig linse. Men når det blir forstørret, hundre eller hundre og femti ganger, kan du se i den lille dråpen, med sæd, kanskje femti til hundre små sædceller som spreller rundt. Også, fra hunnen kommer det like mange egg, i—i sæden. Nå, når de blir—blir ført sammen, nå, de to første som møtes og kobles sammen. . .

10 Det er bare én ut av den millionen som kommer til å leve. Har du tenkt på det noen gang? De er den samme sædcellen, og det samme egget, begge er helt like, men det er bare én som kommer til å leve. Og det er ikke bestemt hvem av dem som rekker dit først. Fordi, noen ganger er egget, langt bak bakerst, og sædcellen kan være oppe i midten av sæden, og de vil kravle over hverandre. Det trengs en Intelligens for å vite om det skal bli en gutt eller jente, rød-håret, mørk-håret, eller den slags. Det er Guds utvelgelse. Det kan ikke være noe annet. Utvelgelse!

11 Selv i den naturlige fødselen, er det utvelgelse, om det skal bli gutt eller jente, eller hva det skal være. Og når den lille sædcellen spreller inn i dette lille egget, og den lille halen faller av, starter det babyens ryggrad etter hva enn det er; dyr, baby, eller hva enn det er. Og resten av de millioner av sædceller. . . En million egg, en million sædceller, og bare én lever. Alle er like, men Gud velger ved utvelgelse hva som skal leve, og resten av dem dør. Én ut av en million!

12 Da Israel forlot Egypt, trodde de alle på én profets budskap. De hadde sett Guds tegn, ved Moses. Alle sammen så dem. Og

hver enkelt kom ut av Egypt, og gikk gjennom Rødehavet, og ble døpt til Moses. Hver enkelt så Guds kraft traff ham, da han sang i Ånden; og da Miriam slo på tamburinen, og løp opp og ned langs kysten. Hver enkelt av dem, spiste fersk, himmelsk manna fra himmelen, hver kveld. Hver enkelt av dem drakk fra den åndelige Klippen som ble slått. Og det var to millioner mennesker som forlot Egypt. Hvor mange nådde det lovede land? To. Én ut av en million! Hvor ble det av alle sammen? Jesus sa de gikk til grunne. “Deres fedre åt manna i ørkenen, omkring tretti år, og Jeg sier dere de er alle døde.”

¹³ Nå er det omtrent fem hundre millioner kristne i verden i kveld, iberegnet katolikker, protestanter, og alle. Hvis Jesus skulle komme i Bortrykkelsen, ifølge det jeg nettopp har sagt, ville det mangle fem hundre i verden i kveld, i Bortrykkelsen. Og det er sannsynligvis like mange hver dag, i alle land under ett, som aldri blir regnet og telt. Så det kan skje når som helst, ser dere.

¹⁴ Åh, kristne, la oss spenne på oss Guds rustning. La oss gjøre alt vi kan, for å tjene Ham, elske Ham, og vente på den store stunden.

¹⁵ Nå, det kommer ikke til å komme mange millioner og folkemasser ut av en generasjon og marsjere inn. Det—det er ikke mulig.

Nå, husk, hver dag avsluttes en generasjon, hver dag. “Som det var på Noahs dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme, der åtte sjeler ble frelst ved vann.” Men hver dag avsluttes en førtiårs-periode for en eller annen, for noen. Skjønner? Og hver dag, blir så mange forseglet inn i Riket. En dag, vil den siste dag komme.

La oss være sikre nå, mens vi er ved våre fulle fem. Og i menigheten, og iblant folket, der den Hellige Ånd slik har identifisert Seg Selv med oss, la oss være sikre på at alt er helt i orden og forblir i orden, foran Ham.

¹⁶ Ikke stopp. Ikke hvil, dag og natt, før den levendegjørende Kraften har ført deg fra tingene i verden, inn i Guds Rike. Og du som i sannhet er ført inn i Guds Rike og levendegjort ved Guds Ånd, hvor lykkelig! Med gledestårer burde vi være på våre knær, dag og natt, og takke Gud for det Han har gjort.

¹⁷ I kveld har vi en liten forandring i møtet. Vi har en fin broder her, broder Capps. Han kom til oss fra Nasareer-kirken. Og jeg tror det er riktig, broder Capps? Han ønsker i kveld å bli ordinert av oss, ved håndspåleggelse.

¹⁸ Vi har ikke papirer å gi ut til noen, selv om vi er anerkjent som...Vi kunne hatt papirer, men vi tror at en ekte, ordinert forkynner, hans papirer er i Himmelen. Skjønner? Og han—han har rettighetene til å forkynne Bibelen så lenge som Gud identifiserer livet hans med Bibelen. Vi tror at det er hans anbefalingsbrev.

¹⁹ Og, nå, broder Capps har blitt ordinert offisielt i Nasareer-kirken, men i kveld ønsker han at de eldste, og så videre, skal legge hendene på ham som ordinasjon, for å bære dette Budskapet. Hvilken galant handling!

²⁰ Jeg har—jeg har hørt rapportene helt siden jeg var i Tucson, og hvilke underfulle rapporter, om broder Capps her som hjelper vår kjære broder Neville, som holder Lyset så galant som bare disse menn kan holde. Vi har lagt hendene på broder Neville, men ikke på broder Capps. Og jeg vil at de som er forkynnere, broder Jackson og dem, hvis de er her, og broder Ruddell og menighetens eldste her, hvis de vil komme opp her bare i noen få minutter nå, og legge hendene på broder Capps. Og . . .

²¹ Nå finner vi, i Bibelen, at det var slik de gjorde det, de la hendene på dem og atskilte dem da. Og det var slik de gjorde med Timoteus. Sa, “Ved denne gaven som var i deg, fra mormoren Lois . . .” De hadde lagt merke til det, at det var en gave i mannen, hadde kommet til ham ved presbyterne, ved håndspåleggelse.

²² Nå, men siste-dags-brødrene, siste-dags-regn-brødrene, har blandet det sammen. De trodde de ga ham en gave, ved å gjøre det. Nei, gaven var allerede i ham, og de bare la hendene sine på ham som en bekreftelse på at de trodde at Gud allerede hadde lagt gaven i ham. Og de bekreftet det, ved håndspåleggelse.

²³ Og disse menn her i denne menigheten, som jeg tror har Hans levendegjørende Kraft i sine sjeler; hvis dere brødre vil komme opp akkurat nå, broder Ruddell og resten av dere som er her i menigheten, og de eldste og søstermenighetene i nærheten, til å legge hendene på broder Capps, så han kan bli ordinert ved vår bekreftelse, foran denne forsamlingen, og sendt ut for å forkynne Evangeliet om Herren Jesus, hvor enn Gud måtte kalle ham. Han blir . . .

Han er allerede en av oss, ved Fødsel. Han er en av oss fordi han har trodd Budskapet. Han er en av oss fordi at—at han står for Ordets Sannhet. Og vi ønsker at broder Capps skal bli offisielt ordinert, fremfor dere, ved håndspåleggelse, at han er en av oss.

Okay, broder Ruddell, broder Capps, broder Neville. Broder Junior Jackson, noen av de andre forkynnerne her, jeg vet ikke helt hvor mange det er. Jeg . . .Jeg antar at de har sine egne møter i kveld. Så kom rett opp her, broder Capps.

Nå hvor er broder Hunter og dem fra New York, jeg . . .Broder Anthony? Jeg antar at de har dratt tilbake. [Broder Neville sier, “Broder Anthony er der bak.”—Red.]

Noen av dere andre som er her, som er med oss, ja, vi syns det hadde vært fint om dere kom opp hit og stod sammen med oss nå, som en anerkjennelse at vi tror på broder Capps.

Hvor mange av dere her kjenner broder Capps, rekk opp hånden. Ja vel, ta ned hånden din. Hvor mange tror at han er Guds tjener, rekk opp hendene deres. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Vi elsker ham, som vår broder.

²⁴ Dette er ikke akkurat en korrekt måte nå for det vi kaller ordinasjon, men jeg vil at denne forsamlingen . . . Jeg kan ikke synge denne sangen, men jeg vil at dere skal hjelpe meg med å prøve den. Den . . .

²⁵ En dag gikk en profet ned til alteret, i templet. Og mens han var der i templet . . . Han hadde vært en god mann, men han hadde nettopp ligget på armen til kong Ussia, og han var en—han var en god mann. Men allikevel, en dag, i templet, så han noe, da han fikk en visjon, som han aldri hadde sett før. Han så Engler, med vinger, som fløy frem og tilbake, gjennom bygningen, og ropte, "Hellig, hellig, hellig, er Herren Gud, den Allmektige!"

Kom igjen, broder. Ja. Skjønner?

"Hellig, hellig, hellig, er Herren Gud, den Allmektige!"

Ben?

²⁶ Og da han gjorde det, flyttet tempelsøylene på seg. Og han sa, "Ve meg! for jeg er en mann med urene lepper." I Guds Nærvær ble han klar over, at selv om han var en profet, hadde han gjort galt. Han sa, "Jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et folk med urene lepper."

²⁷ Og en av Englene fløy, og tok et kullstykke av Ild og rørte ved hans munn, og sa, "Profeter, menneskesønn!"

Vil du gi oss en akkord på den, søster, hvis du vil. Hvor mange kjenner denne sangen? La oss ta, ett vers. Ja vel.

Da kullstykket av Ild hadde rørt ved profeten,
Gjort ham så ren som han kunne bli,
Da Guds Røst sa, "Hvem vil gå for oss?"
Da svarte han, "Her er jeg, send meg."

[Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . tal, min
Herre,

Tal, og jeg vil raskt svare Deg;
Tal, min Herre, tal, min Herre,
Tal, og jeg vil svare, "Herre, send meg."

Millioner dør nå i synd og skam;
Lytt til deres sorgfulle og bitre gråt;
Fort deg, broder, fort deg og redd dem;
Svar raskt, "Mester, her er jeg."

Tal, min Herre, tal, min Herre,
Tal, og jeg vil raskt svare Deg;
Tal, min Herre, tal, min Herre,
Tal, og jeg vil svare, "Herre, send meg."

La de eldste gå rundt nå og legge hendene på broder Capps. La oss alle bøye våre hoder.

²⁸ Kjære Gud, tempeløylene har beveget seg igjen, og ser at den levendegjørende Livets Ånd virker i vår broder. Jeg ber, Gud, etter som han føler dette Ovenfra, som sier at han må gå. Vi legger hendene på ham, som Dine eldste, Herre, og gir ham hånden som tegn på fellesskap; og legger hendene våre på ham, og gir Guds velsignelser videre til ham, at Du må salve hans lepper, hans tenkning, hele hans vesen. Og må han ta dette Evangeliets Budskap til alle kriker og kroker som Du kaller ham til. Gi det, Herre. Vi gir Deg vår broder, som Din tjener, i Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁹ “Forkynn Ordet,” min unge broder. “I tide, og i utide; overbevis, irttesett, med stor tålmodighet og Lære.” Gud velsigne deg, broder.

³⁰ [Broder Ben Bryant sier, “Broder Branham, kan du legge hendene på meg? Kan de legge hendene på meg? Jeg ønsker å bli ordinert.”—Red.] Har du. . .Jeg visste ikke at du ikke hadde.

Broder Ben, her, har kommet til oss. Jeg tror han har forkynt en god stund. Men, han har ikke blitt offisielt (jeg trodde han hadde det; det var derfor jeg kalte ham opp) ordinert, eller fått håndspåleggelse her.

³¹ Nå, broder Bens kone er her et eller annet sted, og hun er en kjær person. Hun var en kvinnelig forkynner. Og da hun og vår broder giftet seg, og han tok henne med til tabernaklet, da hun så og hørte Ordet, en fin liten dame med en fin personlighet, men da hun så at det var galt for kvinner å gjøre det, la hun det vekk; og det så ut til å falle på mannen hennes. Det er korrekt. Det er apostolisk. Det er slik det burde være.

³² Broder Ben tar lydbåndene, etter som jeg forstår, og med sin kone. De drar inn til de fj- . . .avsidessliggende stedene, langt inn i fjellene, inn i junglene, og de spiller disse lydbåndene og gir kommentarer til lydbåndene. Mange ganger blir de jaget ut, kastet ut, drevet ut. Vi forventer det. “For alle som lever gudfryktig i Kristus Jesus skal bli forfulgt.”

³³ Hvor mange her kjenner broder Ben? Hvor mange tror at han er Guds tjener, [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] verdig til denne velsignelsen som vi vil be Gud om for ham? Ser dere, han er ingen fremmed. Han har vært sammen med oss i årevis. Jeg kjenner ham som en ydmykhetens mann. Han er som meg; han gjør mange feil. Det gjør vi alle. Det jeg liker med broder Ben, er at han er villig til å krype på sine knær for å gjøre det rett.

Og da han hørte, her om dagen, på *Ekteskap og skilsmisse*, var han og hans kone klare for å skille seg, fordi han elsker henne, og hun elsker ham, men de ønsker å være på linje med Guds Ord. Hva enn Ordet sier, det var det de ønsket. Jeg ber om at Gud må velsigne Ben og hans kone, for Hans tjeneste.

La oss legge hendene våre på vår broder.

³⁴ Kjære Gud, vi legger hendene våre på vår broder Ben, som et tegn på at vi elsker ham. Og vi tror, Herre, at han er villig til å gjøre et arbeid for Deg, til å bli sendt ut med disse lydbåndene, for å spille dem iblant noen fjellfolk på de avsidesliggende stedene der sannsynligvis mange av oss aldri vil komme, men likevel må Budskapet gå over hele verden. Vi ber om at Du må velsigne vår broder, og gi ham Din Ånd, og må Den komme over ham. Og veiled ham, og før ham og hans kone til de stedene der kanskje den ene sjelen er langt der ute, og dørene kan ikke stenges før det ene fåret er brakt inn. Du er ikke tilfreds med nittini. Det. . . Ethvert navn som er i Boken må bli brakt inn. Hjelp dem, Herre, idet vi legger hendene våre på ham, som forener ham med oss som vår broder. Og vår hjelp og bønn for ham, vil gå med ham. Og vi ber om at Du må velsigne ham, Herre, hvor enn han går. I Jesu Navn. Amen.

Velsigne deg, broder Ben! Vi gir deg hånden som tegn på fellesskap, som forkynnerbrødre. Gud velsigne deg, broder.

³⁵ [Broder Earl Martin sier, "Broder Branham, vil du legge hendene må meg, ordinere meg til å arbeide som en pastor?"—Red.] John Martin. . . ["Earl."] Earl.

Hvor mange kjenner Earl Martin? Hvor mange tror at han er en Kristi tjener? Han kommer til oss fra en. . . Jeg tror, i utgangspunktet fra en pinseveinn-gruppe, og nå tror jeg han er pastor og gjør et uavhengig arbeid.

³⁶ Jeg har lært Earl å kjenne som en sann Kristi tjener. Jeg kommer aldri til å glemme én hendelse, det har vært mange, men der er én hendelse med Earl. Jeg husker en kveld de ringte ham da jeg var i Dallas, Texas; eller jeg—jeg tror, nei, det var. . . [En søster sier, "Beaumont."—Red.] Beaumont, Texas, er riktig, søster. Og de—de. . . Babyen hans lå for døden, og de trodde den allerede var død. Den pustet ikke lenger. Og Earl fant veien til rommet mitt, som en pappa, bøyde skuldre, bøyde seg ned foran meg, siden jeg var i seng. Rullet ut; han la armene sine rundt meg og sa, "Broder, jeg tror du er Guds profet. Jeg har alltid trodd det. Og hvis du bare vil si et ord, selv om babyen min er død, så vil den leve." Og babyen hans kom tilbake til liv, og lever.

³⁷ Tror dere han er verdig til å bli gitt hånden som tegn på fellesskap av disse troende? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

La oss be, brødre, mens vi legger hendene på ham.

³⁸ Nådige Himmelske Far, vi legger hendene, igjen, på vår broder Martin. Vi sender ham, Herre, til de fjerntliggende stedene som Du har bestemt at han skal dra; hvor enn det er, mange eller få, sideveier, hovedveier, ved gjerder, om så skal være. Hvor enn det er, Herre, må Dine velsignelser være med ham. Vi legger hendene våre på ham og ønsker ham Din

lykke og gir ham våre velsignelser, så at Ånden som er over oss, Herre, må gå med ham, og veilede ham og føre ham til de fortapte sjelene ute ved gjerdene og hovedveiene. Vi sender ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg, broder Martin. Gå nå, og Herren være med deg.

³⁹ For den samme hensikten? [Broder Richard Blair snakker til broder Branham—Red.] Richard er ditt navn? [“Riktig. Richard Blair.”] Hvor mange kjenner Richard Blair? Hvor mange tror at han er en Guds tjener? Han kommer fra gruppen United Pentecostal Kirken.

Og broder, broder Blair, jeg husker det store kallet, hans. Jeg husker den tiden da broder Blair ikke ville, ikke ville tro på meg, fordi at det var en ånd som arbeidet med ham, som sa til ham at jeg var falsk. Og mens han satt rett i møtet, snudde den Hellige Ånd på alt og kalte den ut. [Broder Blair sier, “Det er riktig.”—Red.] Og han var på randen av et—et sammenbrudd, og det var det som fikk ham i den tilstanden.

Og jeg husker at hans elskelige kone ringte meg en dag. Hun sa, “Broder Branham, jeg tror Richard kommer til å dø.” Og hun hadde, et skjerf, tror jeg. Hun gikk og la det på ham, som jeg ba henne om, og ba. Her er han. [Broder Blair sier, “Amen.”—Red.]

⁴⁰ En liten baby hadde vært i en ulykke, eller . . . [Broder Blair sier, “Gutten min.”—Red.] Gutten hans, i en ulykke, som de ikke hadde mye håp for, med en hjernerystelse. Og ved bønn, kun over telefonen, ble babyen frisk. [“Amen.”]

Tror dere at broder Blair er et sant Kristi vitne? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Be om at deres velsignelser går med ham.

Brødre, legg hendene deres på ham.

⁴¹ Kjære Gud, for å gi til kjenne vår kjære og edle broder, Din tjener, som til og med har kommet ut fra sin egen gruppe, for å vandre i Lyset. Far, vi ber om at Du må velsigne vår broder Blair, idet vi sender ham med våre velsignelser og vår bekreftelse, med hendene våre på ham, til hvor enn Du måtte kalle ham, Herre, til hva enn slags arbeid det måtte være. Må Din Ånd gå med broder Blair. Veiled ham og før ham til de fortapte og døende i denne verden, så han kan hjelpe til med å finne det bortkomne fåret, så han kan bringe det tilbake til flokken. Hvor enn den måtte være, hva enn Du har for ham, Herre, ber vi bare om at Din Ånd må veilede ham og føre ham gjennom hele livsreisen hans. Vi er hans brødre. Ved å gi ham hånden som tegn på fellesskap, ber vi om at Du må gå med ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Den høyre hånden som tegn på fellesskap! Gud velsigne deg, broder Blair. Vi er med deg, ett hundre prosent, ber for deg og vil gjøre alt vi kan for å hjelpe deg fremover. Gud velsigne deg.

⁴² [Broder Merlin Anthon sier, “Det er det samme for meg, broder Branham, for ordinasjon.”—Red.] Hva sa du? [“Ordinasjon.”] Hvem er du? [“Merlin Anthon.”] Merlin Anthon. [“Jeg er i menigheten.”] Hvor? [“Her i menigheten.”] I menigheten. Noen som kjenner broder Merlin Anthon? Han er ny, for meg. [“Med Frelsesarmeen. Husker du meg?”] Åh, ja. Unnskyld meg, broder.

Fra Frelsesarmeen, det er riktig, jeg husker ham. Ja visst, jeg kjenner ham nå. Jeg bare . . . Ansiktet hans så ikke kjent ut for meg akkurat da, i denne stunden. Hvor mange vet at han er en Guds mann? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Hvor mange tror at—at Gud arbeider med ham, rekk opp din hånd. [“Amen.”] Vil dere be for ham? [“Amen.”]

⁴³ Nå, broder, vi vet at du kommer fra en flott gruppe mennesker, Frelsesarmeen, de er et flott folk. Men, og, men Frelsesarmeen gjør et mektig arbeid ute på gaten. Vi kan ikke si noe imot Nasarenerne, Pinsemenigheten, eller Frelsesarmeen, eller noen av dem; de er våre brødre. Men, ser du, vi tror at vi er bærere av et stort Budskap akkurat for denne tiden som vi lever i. Ønsker du å gjøre det med oss? [Broder Anthon sier, “Amen.”—Red.]

La oss bøye våre hoder mens vi legger hendene våre på vår broder.

⁴⁴ Kjære Himmelske Far, Du er den Ene som kaller. Du er den Ene som levendegjør Ordet, så de kan tro. Og vi legger hendene våre på vår kjære broder, som en bekreftelse på at vi tror at Du er med ham og vil hjelpe ham. Vi sender våre velsignelser med ham, for at vi som tror at vi har gått over fra døden til Livet og nå holder levendegjørende Kraft i våre hjerter, ved Guds nåde. Vi legger hendene på vår broder og sender ham med våre velsignelser, at Du må veilede ham og guide ham og føre ham til alle jordens avkroker, Herre, som Du har bestemt at han skal dra til. Må Din Ånd gå med ham og gi ham helse, styrke, og suksess i hans tjeneste, for vi sender ham i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁴⁵ Gud velsigne deg, broder. Det er å gi hånden som et tegn på fellesskap, vet dere, brødre håndhils på ham, brødre som det. Så det er du er . . . Ja vel, Herren velsigne dere alle.

⁴⁶ [Broder Carrell sier, “Jeg—jeg ble aldri gjort, offisielt. Ønsker at du legger hendene dine på meg, som dem, i Jesu Navn.”—Red.] Du, hva enn du ønsker. Og dine . . . [“I tiden som kommer, og for det samme som dem.”] Nå hva er navnet ditt? [“Broder Carrell, fra Cincinnati.”] Broder Carrell.

[Broder Carrell sier, "Jeg var en ordinert forkynner, men jeg kunne ikke være enig med broderen som ordinerte kvinner til forkynnere, og jeg måtte bryte ut av det."—Red.]

Dette er broder Carrell fra Cincinnati. Alle som kjenner broder Carrell, løft deres. . . Er fra Cincinnati, jeg tviler på det, at noen kjenner. Han sier at han var med en gruppe, og gruppen ønsket å ordinere kvinnepredikanter. Han kunne ikke utstå det, og han måtte bryte ut fra dem.

Det var nøyaktig slik jeg brøt ut av Missionary Baptists. Doktor Roy E. Davis, hvor mange har hørt ham noen gang? Det har dere, helt sikkert, ser dere. Han ønsket å ordinere noen kvinnepredikanter, og jeg sa, "Nei, sir. Som en eldste," sa jeg, "kan jeg ikke gjøre det, bevisst. Det er imot Guds Ord."

⁴⁷ Jeg kjenner deg ikke, broder Carrell. Men på grunnlag av vitnesbyrdet ditt, og den Sannheten du står for. . . Vi har ingenting imot de kvinnene. De er søstre. Vi elsker dem. Men vi tror at de har sin plass, og der må de holde seg. Skjønner? Og vi tror at de er en skatt for en mann, en medhjelp. Og på ingen måte. . . Vi tror de er den største gaven, utenom frelsen, som Gud kan gi en mann. Men hun har ikke noe på talerstolen å gjøre, ifølge Guds Ord. På det grunnlaget, og din tro på Gud, legger vi hendene på deg, som fellesskap, til å komme og gå med oss.

La oss legge hendene våre på ham.

⁴⁸ Vår kjære Himmelske Far! Denne unge mannen, jeg kan nesten kjenne hvordan han føler seg. Han har blitt skjøvet ut på grunn av en ekte Sannhet. At, "Mennesket ikke skal leve av brød alene, men av hvert Ord." Så vi legger hendene på ham, plasserer våre velsignelser på ham. Må Din Ånd lede ham, guide ham, og føre ham gjennom hele livsreisen til hvor enn du måtte sende ham, Herre. La ham vite at vi ber for ham, og vil være en hjelp for ham, og støtte ham så lenge som han står for Sannheten. Gi det, Herre. Vi sender ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg, broder Carrell.

Du får bare hendene lagt på, av de ulike. Dere alle gir på en måte hånden som et tegn på fellesskap for det.

⁴⁹ Broder Ruddell, her, har aldri blitt ordinert offisielt her i menigheten. Kan. . . Hvor mange kjenner broder Ruddell? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Vi kjenner ham alle sammen. Hvor mange vet at han er en Guds mann? ["Amen."]

Kjære Himmelske Far, som Dine eldste legger vi hendene på denne broderen som har beveget seg gjennom dypt, mudrete vann. Han har sett sin forsamling falle vekk. Han har sett alt mulig skje, men tror fortsatt. Selv om. . . ? . . . Vi legger hendene våre på ham, og gir våre velsignelser videre til ham. Salv ham, Herre, mektig, med Ordet, og send ham til alle jordens avkroker! . . . ? . . . må være over ham og hjelpe ham. Og sender ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁵⁰ Broder Ruddell, du har for alltid fått hånden som et tegn på fellesskap. Jeg kjenner broder Ruddell. Virker som—som min egen gutt. Pappaen hans og jeg, og mor, har kjent hverandre i lang tid. Og jeg vet at broder Ruddell er en Guds tjener. Jeg har tjent med ham. Gud velsigne deg, broder Ruddell.

⁵¹ Hva er navnet hans? Hvem er du, broder? [Noen sier, “Svogeren til broder Martin.”—Red.] Broder Martin, kjenner du ham, broder Martin?

Hva er navnet ditt? [Broderen sier, “Pastor McComas.”—Red.] Broder McComas. Jeg tror ikke det er noen her som kjenner ham, men han er en... Ja, denne mannen her kjenner ham, broder Tyler. Og han kommer for å bli... få håndspåleggelse, så han kan være en bærer av Evangeliet. Broder McComas, hvor er du fra, broder McComas? [“Rockford, Illinois.”] Rockford, Illinois. [“Du ringte hjem til meg, forrige uke, eller forrige mandag kveld, og ba for min kone.”] Åh, er det sant? Fra Tucson. [“Tucson, Arizona.”] Åh, jeg husker samtalen nå. [“Hun stod opp neste morgen.”] Pris Herren!

[Broder Martin sier noe til broder Branham—Red.] Hva sier du? [“Min yngste søster.”] Din søster. [“Hun er her nå. Var lam.”] Så, hun er her nå, ble bedt for, her om kvelden, fra Tucson, over telefonen. [“Lam.”] Lam... [“Hun var lam, og hun er her nå.”] Hun var lam, for noen kvelder siden, og hun er her nå. Broder Martin vet det, venn. Ikke rart han ønsker å bære Budskapet!

La oss legge hendene på vår broder.

⁵² Kjære Gud, jeg legger hendene, med disse andre, på Din tjener, og gir ham hånden som et tegn på fellesskap, og ber om at Guds velsignelser må...?... [Broder Branham's uttalelser kan ikke høres klart—Red.]...?... som Du har bestemt ham til å være. Din velsignelse være over ham, og veilede ham og føre ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Her er hånden som tegn på fellesskap, min broder, og de være med deg. Gud være med deg.

⁵³ [Noen sier, “Broder Branham?”—Red.] Ja, broder? [“Jeg har en til som ønsker dette også.”] Ja vel, sir. Jeg tror dette er... [“Broder Darris.”] Broder Darris. Jeg... [“Jeg kjenner broder Earl og broder Brewer.”] Denne mannen er broder Darris. Hvor er du fra, broder? [“Black Rock, Arkansas.”] Black Rock, Arkansas. Broder... [“Jeg kjenner ham, broder.”]... kjent ham. Noen andre, her, tror jeg, sa... broder Brewer. Jeg tror jeg møtte dem, denne morgenen. Og—og søster Vayle, tror jeg, broder Vayle, og dem som kjenner ham, og vet at han er en Guds mann, en Guds tjener. Underfullt!

⁵⁴ Vel, nå, min kjære broder, for å være en bærer av Budskapet, vil vi at du skal vite at vi står bak deg, gjør alt hva

vi kan. Vi vil be for deg, at du også må bære dette Budskapet til de fjerntliggende stedene hvor enn Gud har bestemt at du skal dra.

La oss legge hendene våre på vår broder Darris.

Kjære Gud, vi legger hendene våre på vår broder, og gjør det som et tegn på fellesskap, og sender ham i Jesu Kristi Navn, at Du må salve ham. Og . . . ? . . . gi ham hånden som et tegn på fellesskap! . . . ? . . . Og Din Ånd gå med ham, og før ham og led ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg, broder.

⁵⁵ Nå, jeg tror, broder Anthony. Mange av dere kjenner broder Anthony. Han har vært her sammen med oss i lang tid. Jeg kjenner ham som en Kristi tjener, selv. Jeg tror han er en innviet ung mann. Han har aldri fått håndspåleggelse offisielt. Han visste ikke at dette kom, venner. Skjønner? Men er akkurat nå god som noen. Så vi skal legge hendene på broder Anthony og bare gi ham hånden som tegn på fellesskap. Gud må gjøre ordineringen. Dette er bare for at han skal vite, og dere vite, at vi tror på denne broderen og elsker ham, og han er en av oss, i Budskapet. Og vi ønsker at han skal ha Guds velsignelser, og det er det vi ber om for ham. La oss be, mens vi legger hendene våre på, broder.

⁵⁶ Kjære Gud, denne ydmyke lille, italienske tjeneren Din, Herre, kommer i kveld, for å—å få håndspåleggelse, og tegnet på fellesskap er offisielt overgitt ham, fra menigheten. Herre, la Din mektige Kraft sende denne unge gutten til den delen av verden og den avkroken som Du har kalt ham til. Og må han dra og utfri de menneskene fra synd og sykdom, og å tjene Deg, Herre, alle sitt livs dager. Må Du lede ham, guide ham. Må våre velsignelser være med ham, idet vi sender ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg.

⁵⁷ [Noen snakker til broder Branham—Red.] Hmh? Åh, jeg vet ikke. Vi er på en telefonoverføring; femti cent per minutt. Var det noen flere her som ønsker . . .

Stig opp her og si navnene deres, hvem dere er, brødre, bare i mikrofonen rett *her* oppe. Bare fortell dem. [Hver broder sier sitt eget navn, “Pat Tyler,” “Claude Boggess,” “Dale Potter,” “. . . ? . . . Henasey,” “James Humes,” “Earl Horner.”—Red.] Er det dem? [Noen sier, “Ja.”] Mine brødre.

Disse menn, tror dere at dette Budskapet er Sannheten fra Guds Ord? [Brødrene sier, “Amen.”—Red.] Tror dere det av hele deres hjerte? [“Amen.”] Ja vel. Og dere er ivrige etter, og tror at om vi legger hendene på dere . . . Vi vil at dere skal vite at vi er med dere, og vi vil gjøre hva vi kan for å hjelpe dere.

Og nå vil jeg at dere brødre, så at jeg kan legge hendene på dem også, skal komme rett opp her nå. Og la oss alle bøye våre hoder, mens vi legger hendene på dem.

Kjære Gud, her er en gruppe av menn. Jeg legger hendene på hver enkelt av dem, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Og må Du, Som har kalt dem til å være forkynnere, at de må forkynne Det, Herre, alle sine livs dager. Og . . .? . . . forkynne Evangeliet for enhver skapning. Vi gir dem den høyre hånden som tegn på fellesskap, og ber at Dine velsignelser må være med dem, Herre, idet vi velsigner dem, sender våre velsignelser. Må det gå til alle jordens avkroker som Du har kalt dem å dra til. Må de arbeide og tjene Deg i den kapasiteten som Du har kalt dem til. Må de være modige og sanne Guds tjenere. Gi det, Herre. Og vi ber om det i Jesu Kristi Navn.

⁵⁸ Gud velsigne dere, hver enkelt, brødre. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, broder Humes. Herren være med dere, hver enkelt.

Så velsignet være bånd
Som i kristen kjærlighet;
Forener ånd med ånd
Her som i Evighet.

⁵⁹ Er ikke Han underfull? Bare tenk nå, hvor mange forkynnere som er her i kveld som har fått håndspåleggelse!

⁶⁰ Jeg visste ikke at vi var på denne telefonoverføringen. Hvis folket der ute kan tilgi meg for det; jeg visste det ikke. Skjønner? Jeg visste bare ikke at de skulle overføre dette lille Budskapet i kveld. Men vi er . . .

⁶¹ Nå skal vi lese Ordet og be, og gå rett inn i dette Budskapet som jeg føler at den Hellige Ånd vil at jeg skal gi dere i kveld.

⁶² Og nå mens vi slår tilbake i . . . for teksten, jeg vil gjøre det kjent om et øyeblikk. La oss slå opp i 4. Mosebok, det 22. kapitlet, vers 31. 4. Mosebok 22:31, for en tekst. Mens dere slår opp, hvis dere ønsker å lese, lese det eller notere det.

⁶³ Jeg vil at dere alle skal huske på meg nå, inntil jeg får se dere igjen, en gang denne sommeren, håper jeg, om Herren vil. Og hvis noe skjer, at jeg ikke får dratt til utlandet, så kommer jeg tilbake. Men vi tror nå at, hvordan alt dette har arbeidet seg frem, at den Hellige Ånd kommer til å sende oss nå på en vei som Han Selv har valgt å sende oss. Og det er på den måten vi ønsker å gjøre det. Herren velsigne!

⁶⁴ Far, vi skal straks lese Ditt Ord. Må Du velsigne Det og salve Det for vår forståelse, vi ber i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁶⁵ 4. Mosebok, det 22. kapitlet og det 31. verset.

Og Herren åpnet Bileams øyne, og han så Herrens engel som stod på veien, med sitt dragne sverd i hånden: og han bøyde seg, og falt ned på sitt ansikt.

⁶⁶ Nå, i lesningen av dette, for å bygge en sammenheng rundt det, ønsker jeg å ta emnet: *Forandrer Gud noen gang mening om Sitt Ord?*

⁶⁷ Det er litt av en tekst, og det er en stor Sannhet som vi burde forstå. Kan Gud si noe og så si, “Jeg er lei for at Jeg sa det”? Kan Gud ta Sitt Ord tilbake, etter at Han sa Det?

⁶⁸ Nå, i denne beretningen her, grunnen til at jeg valgte denne beretningen, var fordi det er en av beretningene i Bibelen der en leser, prøver å se, eller prøver å si at Gud forandrer mening; dette ligner mer på at Han forandret mening enn noe annet sted i Bibelen, som jeg vet om, fordi Han sa en ting til Bileam, og fortalte ham så noe annet. Og nå, mange mennesker har bare prøvd å gjøre Bileam til en, åh, en sannsiger eller noe. Men Bileam var ingen sannsiger. Han var en Herrens profet.

⁶⁹ Nå, vi skal gi et slags sammendrag av Budskapet, først. Israel var på sin reise fra Pales- . . . reiste til Palestina, kom fra Egypt. Og Herren var med dem, og de var . . . Enhver fiende som hadde reist seg foran Israel hadde blitt fjernet av veien, for Gud sa Han ville sende store vepser foran dem og drive ut fienden, så lenge de vandret i lydighet mot Hans bud. Jobben var aldri for stor. Amalekittene, den tids kjemper, betydde ikke noe for Israel. Selv om de var små menn i størrelse, men de vandret i SÅ SIER HERREN. Så uansett hva motstanden var, sørget alltid Gud for at Hans Løftesord aldri sviktet Israel.

⁷⁰ Og Israel i det Gamle Testamentet er et bilde på Bruden i det Nye Testamentet, som kommer ut fra verden, og marsjerer på vei til Kanaan, eller til det Kanaan vi drar til, Tusenårsriket.

⁷¹ Nå, vel, vi legger merke til at Moab her er et bilde på menigheten. Og Moab . . . De hadde nettopp slått i hjel noen konger og drevet fienden på flukt, tatt livet av alt, inntatt landet, og beveget seg oppover ved Moab. Nå, Moab var slett ikke noen hedensk nasjon. Moab var en nasjon som tjente den samme Gud som Israel tjente. Og Moabs land startet i begynnelsen med Lots sønn, ved sin egen datter. Og han, som var grunnleggeren av denne nasjonen, og hadde organisert sine høytstående mennesker og så videre, og skapt en stor nasjon ut av det, og de hadde blitt mange og fortsatt videre.

⁷² Og, nå, Israel var av Abrahams ætt, ikke av Lot. Israel kom ut fra Isak, Jakob. Og Israel hadde sitt utspring fra de tolv stammene fra Jakob, som senere ble kalt “Israel,” fordi han kjempet med Herren. Og Moab her . . .

⁷³ Nå, i dette, og dere ute i—på telefonene, jeg ønsker først å si at jeg—jeg ikke ønsker å være kritisk, og jeg håper ikke jeg er det. Men, Budskapet som er gitt meg, jeg må være trofast mot det Budskapet, ellers blir jeg en hykler. Skjønner? Jeg—jeg kan ikke si noe mer enn det jeg er sendt for å si.

Og jeg—jeg tror at den store fienden til det kristne fellesskapet i dag er de organiserte kirkene. Jeg tror av hele mitt hjerte at det til slutt vil formes til dyrets merke, som jeg

kan, tror jeg kan bevise det ved Bibelen med Guds hjelp. Jeg har allerede gjort det. At, det vil formes til dyrets merke, i kirkenes forbund. Fordi, Gud anerkjente aldri, noen gang, en ordinert kirke, organisert kirke, aldri. Han har aldri gjort det.

Og hver gang mennesket dannet en organisasjon, forlot Guds Ånd den og kom aldri tilbake igjen. Spør en hvilken som helst historiker, eller kanskje du er en leser selv. Aldri! Da de organiserte seg, la Gud den på hyllen, og det var der den havnet; den forble, fra da av. De vokste i antall, men aldri mer en Åndens vekkelse; aldri, noe mer.

⁷⁴ Moab, her, er et bilde på slike, fordi de var en—en organisert nasjon; i sitt eget land, som i sin egen denominasjon. Og hadde der sine egne religioner, og deres religion var den samme religionen som Israel hadde. De var moabitter og trodde på Jehova Gud, men de var en organisert gruppe mennesker.

⁷⁵ Og, nå, slik som de representerer den naturlige menigheten, representerer Israel den åndelige menigheten på sin reise. Nå, Israel var ikke en organisert nasjon. Så lenge de fulgte Gud, var de uavhengige. De kom ut, som fremmede, uten noe sted å dra. Hvor enn Ildstøtten dro, dro de sammen med Den. De var ikke en organisert nasjon. De hadde et fellesskap seg imellom, fordi omskjærrelse ga dem det under Guds Bud, men ikke en organisert nasjon på denne tiden. Da de til slutt ble en organisert nasjon, var det der de falt og forkastet sin Messias.

⁷⁶ Og nå finner vi, alltid, at når disse naturlige og åndelige, menighets- og organisasjons-åndene, møtes, blir det alltid et sammenstøt. Det har aldri slått feil. Det krasjer alltid. Fordi, vi finner at i det er det en sjalusi. Og der, i denne sjalusien, forårsaker den kjødelige sammenligninger, etterligninger. Og vi finner det i dag, som det var da. Når Gud gjør noe for et individ, prøver alle å kopiere akkurat det Gud gjorde for den personen. Ser dere, det fører til en konkurranse, og det skaper kjødelighet. Og så hvis de ikke kan, på den andre siden, få de åndelige resultatene, så tar de det ved en politisk kraft, eller de erstatter noe, for å forvirre folkets sinn, for å trekke disipler etter seg selv.

⁷⁷ Det var akkurat det som skjedde i selve begynnelsen; som Kain og Abel, begge gutter her på jorden. Og da Abel ofret til Gud et mer velbehagelig offer enn Kain, og Gud stadfestet Abel, ved å komme ned og ta imot offeret hans; skapte det sjalusi med Kain, fordi han var sjalu på sin bror, og slo i hjel sin bror.

⁷⁸ Det startet i begynnelsen, at når det naturlige og det åndelige, selv om Kain og Abel tilba den samme Gud. Begge bygde de samme slags altere. Og de tilba begge den samme Gud, i den samme menigheten, samme alteret. Men Kain, brakte inn landets frukt og la dem på alteret som et offer, ved kjødelig resonnering, og tenkte at dette helt sikkert ville gjelde som en forsoning for Gud. Så han må ha brakt

inn, som folk tror i dag, “epler som Adam og Eva tok, som forårsaket synden.” Og, hva enn, jeg tror de nå har landet på et “granateple” eller noe nå. Noen av dem sa, for ikke lenge siden, at det var noe annet.

⁷⁹ Og, men Abel hadde det rette offeret. Han visste at det var blod som gjorde det, så han brakte frem et lam. Og da Gud tok imot hans, nå, Abel, ved tro, ved åpenbaring, ingen annen måte. Det var ikke skrevet noen Bibel. Så, dere ser, rettferdighetens begynnelse er Guds åpenbarte Sannhet, og hele den levende Guds Menighet er bygget på det.

⁸⁰ Jesus, kom ned fra fjellet, en dag, og sa til disiplene Sine, “Hvem sier mennesker at Jeg Menneskesønnen er?”

“En sa Du er ‘Moses’ og andre sier Du er ‘Elias’ og Du er ‘Jeremias, eller en av profetene.’”

Han sa, “Men hvem sier dere at Jeg er?”

⁸¹ Det var da apostelen Peter, inspirert av Gud, levendegjort av Ånden, kom med den utrolige uttalelsen, “Du er Kristus, den levende Guds Sønn.”

⁸² Legg merke til uttalelsen. “Salig er du, Simon, sønn av Jona, kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg. Min Himmelske Far har åpenbart dette for deg. Du er Simon. På denne klippen. . .”

Hvilken klippe? Vel, katolikkene sier, “På Peter, klippen, en liten stein.” Og protestantene sier, “På Kristus, Klippen.”

Ikke for å være annerledes; men det var på åpenbaringen Peter hadde, Hvem Han var. “Intet menneske kan komme til Meg,” sa Jesus, “uten at Min Far drar ham. Og alle Faderen har gitt Meg vil komme til Meg.”

“Du er Kristus, den levende Guds Sønn.”

⁸³ “Salig er du, Simon, sønn av Jona; kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far Han som er i Himmelen. På denne klippen vil Jeg bygge Min Menighet, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den.” Åndelig åpenbart Guds Ord!

⁸⁴ Legg merke til, Abel, ved tro på Gud, ofret et mer velbehagelig offer. Og den kjødelige troende tenkte at det var hans egne hendes gjerninger, som, og hans frukter og hans nydelige ofring som han brakte frem, som Gud ville anerkjenne, og det skapte et sammenstøt.

Vi finner at Abraham og Lot måtte støte sammen.

⁸⁵ Vi finner at Moses og—og Datan, Kora, hadde det samme sammenstøtet.

Moses, som var en utvalgt profet med Herrens Ord, stadfestet at han var utvalgt til å være deres leder for tiden, og at Abraham hadde lovet alle disse tingene, og her gjorde Moses nøyaktig det Gud sa ville skje, finne sted.

Og Kora, som var kjødelig, ønsket å starte en organisasjon iblant dem. Han ønsket å danne en gruppe av menn. Og Gud handler ikke med folk på den måten. Det vises rett der, i det Skriftstedet, et bilde på reisen i dag, at organisasjon ikke er det Gud utvelger. For, så snart Kora hadde gjort det, sa han til Moses, "Du tar for mye på deg selv." Med andre ord, "Hele forsamlingen er hellig! Vel, du sier du er den eneste hellige mannen. Du har ikke rett til å gjøre noe slikt som det. Du prøver å gjøre deg selv til noe stort. Vi er alle hellige. Vi er alle Guds barn."

⁸⁶ Og Moses bare snudde hodet og gikk bort. Han sa, "Herre, hva skal jeg gjøre?"

⁸⁷ Gud sa, "Atskill deg fra ham. Jeg har fått nok av det." Og Han slukte ham opp i jorden.

⁸⁸ Ser dere, det ble et sammenstøt. Når det kjødelige og det åndelige møtes, blir det alltid et sammenstøt. Da Judas og Jesus møttes, ble det et sammenstøt; En, Guds Sønn; den andre, satans sønn. Akkurat som Kain og Abel, det ble et sammenstøt da de møttes. En av dem var kasserer i menigheten, og den Andre en pastor. Og som nå, kommer vi i denne tiden, til det samme igjen. Den kjødelige denominasjonen mot Kristi åndelige Brud. Kristi åndelige Brud er så annerledes enn de kjødelige organisasjonene, så de kan ikke sammenlignes i det hele tatt.

⁸⁹ Legg nå merke til, det naturlige prøver alltid å etterligne det åndelige. Men, som i Jakob og Esau, vil det ikke fungere. Det kunne ikke. Nå, når det kom til det å gjøre gode gjerninger, tror jeg—jeg faktisk at Esau var en bedre mann enn Jakob, i menneskers øyne. Han prøvde å ta hånd om pappaen sin; han var blind, en profet. Og alle disse tingene som han prøvde å gjøre, men likevel tenkte ikke Esau på at det bare var kjødelig verk. Han tenkte han kunne komme inn ved det han gjorde, gjøre noe godt for noen, som var helt i orden. Men Jakob, hele hans sjel var å få tak i den fødselsretten, og det var det Gud anerkjente i ham åndelig.

⁹⁰ Legg merke til, og det har alltid fått det naturlige til å hate det åndelige. Det fikk Kain til å hate Abel. Det fikk Kora til å hate Moses. Det fikk Judas til å hate Jesus. Og slik fortsetter det. Det får det naturlige til å hate det åndelige, akkurat som Kain i begynnelsen hatet Abel, han som Gud mottok offeret fra, og prøver å ødelegge dem.

De prøver til og med å ødelegge innflytelsen. De prøver å ødelegge alt, fordi det er ikke noe annet enn sjalusi. Det begynte i Kain og beviste at det var sjalusi, og det er fortsatt det samme i dag når det naturlige (det kjødelige) og det åndelige møtes. Det beviser at det er satan, ingen annen mulighet, fordi sjalusi kommer fra satan. Og deretter skapes

det en etterligning av Sannheten, noen som prøver å etterligne noe som ikke er, de ikke er forutbestemt til å gjøre. Så mye av det har vi sett i disse siste dager! Åh, du store, så mye av det!

⁹¹ Så vi ser at Gud for- . . .forandrer aldri mening om Sitt originale Ord. Men, den Han kaller, er den Han forutbestemmer. Ingen andre kan ta den plassen. Ingen andre kunne ta Moses' plass. Uansett hvor mange Koraer som stod frem, og hvor mange Dataner; det var Moses, Gud hadde kalt, uansett.

⁹² Men, og hvis folket ikke vil gå i Hans fullkomne vilje, har Han en tillatt vilje Han lar dere vandre i. Legg merke til, Han tillater det, det er sant, men Han vil la det virkes ut til Hans ære, i Hans fullkomne vilje. Nå hvis du vil . . .

⁹³ Akkurat som, i begynnelsen, var det ikke Guds fullkomne vilje at barn skulle bli født på jorden ved sex. Nei, sir. Gud skapte mennesket ut av jordens støv, åndet livspust inn i ham, og han ble en levende sjel. Han tok fra mannen en medhjelp, og skapte en kone til ham. Det var Guds første og originale vilje. Men da synden kom inn og gjorde det den gjorde, så tillot Han mannen å gifte seg med en kone, lovlig, og få barn ved henne. "Bli mange og fyll jorden, da, hvis det er slik dere skal gjøre det." Men, skjønner, det var aldri Hans fullkomne vilje.

⁹⁴ Derfor, alle disse tingene som hadde en begynnelse må få en ende. All synd må bli tilintetgjort. All synd må opphøre. Derfor, i det store Tusenårsriket når oppstandelsen kommer, trenger vi ikke bli født på ny igjen av våre fedre og mødre, men Gud vil kalle mannen fra jordens støv som Han gjorde i begynnelsen, og hans medhjelp med ham. Det er riktig. Det var slik Han gjorde det i begynnelsen.

⁹⁵ Så derfor, Gud forandrer aldri mening om noe, men Han vil tillate deg å gå videre. Nå, dette er en stor omvei for å komme til det jeg ønsker å si her om dette. Men, og, men, det er, dere vil. . . Jeg ønsker at dere skal forstå det. Skjønner? Gud vil tillate deg å gjøre noe, og til og med velsigne deg når du gjør det, men fortsatt er det ikke Hans fullkomne vilje.

⁹⁶ Gud tillot Israel å ta en lov, i 2. Mosebok det 19. kapitlet. Da nåden allerede hadde gitt dem en profet, Ildstøtten, et offerlam, en utfriende kraft, men de ropte ut etter en Lov. Det var ikke Guds vilje, men det ble inngitt fordi mennesket ønsket det. Og han ble forbannet ved selve den loven som han ønsket.

⁹⁷ Det er best å ha Guds vilje. Det var det Han lærte oss. "La Din vilje skje. La Ditt Rike komme. La Din vilje skje." Vi må underlegge oss Hans vilje og Hans Ord. Ikke tvil på Det. Tro Det. Ikke prøv å finn en vei rundt Det. Bare ta Det slik Det er.

Så mange ønsker å gå rundt, finne en annen vei. Og når du gjør det, oppdager du at du går videre, du oppdager at Gud velsigner deg, men du arbeider i Hans tillatte vilje og ikke i Hans fullkomne, Guddommelige vilje.

⁹⁸ Han tillater det, som jeg sa, men Han vil ikke—Han vil ikke la det være Hans fullkomne vilje; men Han vil få det til å virke til å ære og velsigne Hans fullkomne vilje. Og barnefødsel, ved sex, er en av det.

⁹⁹ Legg nå merke til, Moab var, til å begynne med, en utenomekteskapelig nasjon. Den begynte, utenomekteskapelig, dog ved en—en troende far og en troende datter.

Helt riktig, hvis du tar det som et bilde og bruker et åndelig sinn, kan du se denominasjonen stå der så tydelig som bare det. Ja visst. Ser dere, det hele er fullstendig feil. Og, hør her, når den ble brakt frem, startet som det, kan den aldri. . . Den fortsetter, som en snøball, den bare fortsetter og rulle mer og mer og mer. Får du en feil, og starter på den ene feilen, og du bare fortsetter å rulle en ting etter en annen, og en ting som en annen, alt etter hverandre.

¹⁰⁰ Og det var slik menigheten startet. Det var slik den startet i Nikea, Rom, da den romersk-katolske kirke. . . Helt i begynnelsen, der den kom fra, var Pinsen. Men da de organiserte seg og tok inn kjendisene, inn i menigheten, begynte de å lage, ha bønner, og rosenkranser, og—og bønn for de døde, og alle disse andre tingene. Og da begynte det å rulle, fra en feil til en annen, en feil til en annen, inntil se hvor den har havnet. Det er ikke noe som representerer pinsen i det, i det hele tatt. Skjønner? Det er en feil som plukker opp en annen, plukker opp en annen. Det er bare én ting å gjøre, det er, å viske ut rullebladet og gå tilbake til begynnelsen.

¹⁰¹ Da, Martin Luther startet med rettferdiggjørelse. Dette burde være den lutherske menigheten, som har utviklet seg videre. Skjønner? Hvis. . . Luther, da han organiserte seg, kunne han ikke ta Wesleys helliggjørelse, fordi han var organisert; og mennene ville ikke stå for det, så Ånden forlot den.

¹⁰² Nå, Lots gruppe her; eller, Moab var Lots datters barn, utenomekteskapelig til å begynne med. Legg nå merke til, som den naturlige menigheten, Moab, representerer den naturlige denominasjon.

Israel representerer den åndelige Menigheten. Israel, som var en sann menighet, var bruden på den tid, kalt ut av Egypt, og stadfestet til å være sannheten.

¹⁰³ Legg merke til da de, dem to kom sammen. Begge to ofret det samme offeret, begge bygde, så syv altere, begge ofret rene offer, okser. Og ofret til og med værere, som vitnet om en kommende Messias. I utgangspunktet, var begge to helt like. Israel, her nede i dalen; Moab, oppe på fjellet. Og Moab med syv altere; Israel med syv altere. Moab med syv okser; Israel med syv okser. Moab med syv værere, som talte om den kommende Messias; Israel med syv værere.

Hva var forskjellen på dem? I utgangspunktet, var begge rett. Men, ser dere, Moab hadde ikke Guds stadfestelse med seg; de var bare en nasjon, en gruppe av høytstående mennesker. Men Israel hadde en profet med seg. De hadde en slått Klippe med seg. De hadde en Ildstøtte. De hadde en messingslange, for helbredelse. De hadde Guds velsignelser som beveget seg sammen med dem, og de var de utkalte Guds barn.

¹⁰⁴ Nå finner vi at det er et fullkomment bilde her på dagens kirker. Etter som, Moab ikke var på den måten. Israel var en fremmed, fra sted til sted; hvor enn Ildstøtten beveget Seg, beveget de seg med Den. Moab, ikke på den måten; de hadde slått seg til ro i sin egen denominasjon, nede i sin egen nasjon. De beveget seg ikke, de holdt seg rett der. De hadde sine kjendiser. De bestemte tingene som de skulle gjøre, og de hadde sine krigere, de hadde sine slåsskjemper, de hadde sin konge som de hadde, som de fikk sine ordre fra, og så videre.

¹⁰⁵ Men Moab hadde sett Israel med noe som de ikke hadde. De hadde sett en mektig kraft iblant Israel, og det var en profet. Og den profeten var Moses. Og de visste at når kampen gikk galt, så bare løftet de opp hendene hans og holdt dem der oppe, og kampen forandret seg. Så de hadde ikke noe slikt som det, så de prøver å måle seg med det med politikk, med en politisk avtale. De sendte bud over til et annet land og leide en profet til å komme over, så de kunne ha en profet, og kunne få kraft iblant seg akkurat som Israel hadde iblant seg.

¹⁰⁶ Ser du den kjødelige etterligningen? Kan du se den kjødelige kirken i dag? Den har gjort akkurat det samme.

¹⁰⁷ Legg merke til, nå, begge ville de ha profeter. Det eneste forskjellig var, Moses, Guds profet, hans Konge var Gud. Det var der han fikk sin ordre, Herrens Ord. Og Bileam, han også, han hadde en konge, og den kongen var Balak, Moabs konge, og det var der han fikk sin ordre og sine velsignelser. Så Moab sa til Balak, "Kom ned," eller Bileam, sa, "kom ned og forblant dette folket for meg, for de dekker hele jordens gressflate." De bare kommer og sluker alt som en okse sluker gresset." Sa, "Kom ned nå. Og jeg forstår at du kan forbanne, du kan velsigne, hva enn du gjør er anerkjent."

¹⁰⁸ Nå, vi ønsker å legge merke til at denne mannen var en profet innsatt av Gud, men han solgte sin fødselsrett for politiske grunner. Akkurat som kirken gjorde i dag, som Luther, Wesley, pinsevennene, og hele gruppen, solgte det ut for avtaler i organisasjonene sine. Moses, under Gud; Bileam, under Balak. Allikevel, var begge profetene Guds utkalte menn, og begge åndelige. Legg merke til forskjellen. Begge hadde et overhode; Moses' var Gud; Bileams var Balak.

¹⁰⁹ Legg merke til her den åndelige anvendelsen, for å bevise at det naturlige er galt. Moses, sendt av Gud, i tjeneste, blir

møtt og utfordret av en annen Guds profet. Kan du forestille deg det? Moses, kalt av Gud, innsatt av Gud, sto i Guds tjeneste; dro opp til denne kalde, formelle gruppen, og ble utfordret av en annen Guds profet, som Gud hadde velsignet og innsatt. Hvordan kunne du se forskjellen? Begge hadde de profeter. Gud talte til begge profetene.

¹¹⁰ Og noen av dem sier, “Gud sa, ‘Gjør *dette*.’ Gud sa, ‘Gjør *det*.’” Nå, jeg betviler ikke det, men det er ikke på linje med Guds Ord. Profeten, uansett om han er en profet, er han ikke på linje. Så mange mennesker blir forført på den måten. “Åh, *denne* broderen kan gjøre *dette*, og *denne* broderen kan gjøre *det*,” og fornekte Ordet?

¹¹¹ “Om jeg taler med menneskers og englers tunger, om jeg har gaver, så jeg kan flytte fjell, om jeg gir bort alt det jeg eier til mat for de fattige, er jeg allikevel intet.”

“Mange vil komme til Meg på den dag, og si, ‘Herre, Herre, har jeg ikke profetert i Ditt Navn? Har jeg ikke, i Ditt Navn, kastet ut djevlere og gjort mektige gjerninger?’ Og Jeg vil si til dem, ‘Gå bort fra, dere. . . Gå bort fra Meg, alle dere som gjør urett. Jeg har aldri kjent dere.’” Allikevel, kommer de med en bekjennelse om at de har gjort det, men Jesus sa, “De gjør urett.” Hva er urett? Er noe du vet du burde gjøre, som er rett å gjøre, og allikevel gjør du det ikke. Ser dere hvordan det vil være i de siste dager?

¹¹² Hør hele linjen! Det var min hensikt i kveld. Jeg sa jeg ville være ute klokken ni, men jeg kommer til å bli litt etter, kanskje. Hør her, det var hele min hensikt, å vise dere denne linjen, ved Guds Ord, ser dere, at—at Gud må holde Sitt Ord for å kunne forbli Gud.

¹¹³ Nå, vi legger merke til at begge disse var åndelige menn, begge var profeter, begge var kalt. Og Moses, rett på sin post, med en frisk Ildstøtte foran seg hver dag, Guds Ånd over seg, i tjenesten. Her kommer en annen Guds tjener, kalt av Gud, innsatt av Gud, en profet som Guds Ord kommer til. Her er faremomentet. Det er ingen som kan bestride at den mannen var av Gud—av Gud, fordi Bibelen sier at Guds Ånd talte til ham, og han var en profet. Men, ser dere, da han fikk det sanne svaret fra Gud, ville han ikke følge Det. Han ga ikke akt på Det, så gikk han og utfordret Moses.

¹¹⁴ Nå, Bileam søkte Guds vilje, av hele sitt hjerte. Nå, da disse store mennene kom og sa, “Bileam! Balak kongen har sendt bud, at du må komme til ham øyeblikkelig og forbanne dette folket Israel, fordi de er spredt utover hele jordens overflate, og nå slår de leir imot meg. Og de har oppslukt ethvert rike rundt omkring seg. Og nå vil vi at du skal komme bort og forbanne dette folket. Fordi, jeg har forstått at hvis du forbanner noen, er han forbannet.” Nå, ser dere, han var en Guds mann. “Det du velsigner, er velsignet.” Han var en Guds tjener.

115 Og Bileam tenkte nå, profet som han var, “Det er bare en ting for meg å gjøre, og det er å søke etter hva som er Guds vilje.”

116 Det er en profets oppgave, hvis han er kalt til å være en profet. Først, hva må en profet gjøre? Å søke etter viljen, Guds Ord. Han må gjøre det. Fordi, ved å være en profet, kommer Guds Ord til ham. De . . . De sier, “Vel, du er ingen teolog.” Aldri sier Bibelen at Guds Ord kommer til en teolog. Det er de som roter Det til. Ordet kommer til Guds profet.

117 Og her var en mann som var en Guds profet. Og da han ble innleid, skulle bli innleid, for å komme over og forbanne Guds folk, legg merke til, gikk han for å søke Guds vilje. Og han ønsket å vite Hans fullkomne vilje, og Gud ga ham Hans fullkomne vilje i saken. Hans fullkomne vilje ble presentert for ham. Hva var Hans vilje? “Ikke dra!” Det var Guds første Ord. “Ikke dra med dem. Ikke prøv å angripe Mitt folk, som vandrer på Mine fullkomne veier.”

118 Hvordan det er i dag, ønsker å bråke, debattere, og alt mulig annet, når de ser Guds Ånd virker iblant dere. Og de prøver å, de har prøvd det i årevis, å nedkjempe Det. Men jo mer de prøver å nedkjempe Det, jo større vokser Det. Du kan ikke forbanne det som Gud har velsignet. Du kan bare ikke. Du kan bare ikke gjøre det.

119 Så, dere ser, det var Guds folk. Nå, den profeten, selv om han var der oppe og var innleid av kongen, arbeidet iblant kjendisene, og så videre. Og Guds Ord kom til ham. Han søkte Guds vilje, og Guds vilje talte tilbake til ham, og sa, “Ikke forbann dette folket. Jeg velsignet dem.”

120 Nå, det er ikke en teolog under himmelen som kan fornekte at dette Budskapet som vi forkynner, er Det nøyaktig Guds Ord i rett tid. Gud har stadfestet det, i alt som har blitt sagt eller gjort. Han har bevist at Det er riktig. Nå, det er ingen teolog, ingen Bibelleser, ingen profet, som kan se i det Ordet, hvis han er en profet, vil han se det samme. Men hvis han ikke ser det samme, viser det at det er noe galt. Fordi . . .

121 Du sier, “Vel, åh, jeg kunne ta det vice versa.” Det samme kunne Balak, Bileam. Skjønner? Men Gud identifiserte Moses.

Og hva var så beviset? Guds Ord. Og han hørte den klare, tydelige avgjørelsen til Gud, “Ikke dra. Ikke prøv å—å forbanne det Jeg har velsignet. De er Mitt folk.”

Men vet dere hva? Bileam likte ikke de menneskene, til å begynne med. Åh, for en . . . Hvor mange Bileamer er det i verden i dag! Han likte ikke den gruppen, til å begynne med.

122 Nå, etter at han fikk Guds tydelige avgjørelse, “Ikke dra.” Men, ser dere, istedenfor å gjøre det, det var det samme som med Kain, som med Kora, han var sjalu, og han—han ønsket å, en grunn til å dra, likevel.

¹²³ Legg merke til, hans denominelle hovedkvarter, etter han sendte bud tilbake, sa, “Nei, tror ikke jeg vil dra ned. Tror ikke jeg vil ha noe med dem å gjøre. Jeg vil ikke debattere med de menneskene, fordi Gud har fortalt meg at de er Hans folk, og jeg tror ikke jeg vil dra.” Hvis han bare hadde holdt seg til det!

Men, nede i sitt hjerte, likte han dem ikke. Skjønner? De var ikke fra gruppen hans. Og alt som ikke tilhørte hans gruppe, “var ikke riktig, til å begynne med.” Skjønner? Og han kikket ned på dem, sa, “Det har vært noen fæle ting de folka har gjort. Såvisst vil en hellig Gud forbanne et slikt folk. De er, de er analfabeter. De er ikke utdannet som oss. Vi er et smartere folk. Åh, de hevder at de tjener Gud, men, se på dem, hva er de? En flokk med, ja, en flokk med slaver, gjørme-arbeidere, som egypterne drev ut der nede. Nei, Gud ville aldri ha noe å gjøre med en skitten flokk som det!”

¹²⁴ Han gikk glipp av å se den slåtte Klippen og messingslangen, Ildstøtten. Han prøvde å dømme dem utfra et moralsk ståsted. Han gikk glipp av å se det høyere Guds kall. Ved nåde, ved utvelgelse, var de på den linjen, og med Guds Ord. Og da han ville forbanne dem, sa Gud, “Ikke gjør det. De er Mine. La dem være i fred. Ikke rør dem.”

¹²⁵ Nå, så mannen snudde, og gikk tilbake. Men, følg nå med på hans denominelle hovedkvarter, når han kommer tilbake. De sendte en mer innflytelsesrik gruppe. Denne gangen kunne de ha vært noen, istedenfor bare vanlige lekfolk, kunne de ha vært doktorer i teologi som kom denne gangen. De kan ha vært biskoper, eller kanskje statspresbytere, for alt... Han sendte en—en—en bedre gruppe, og en—en litt mer innflytelsesrik gruppe, noen som hadde en litt bedre utdanning og kunne legge ut planen for ham litt bedre, kunne gjøre den fornuftig.

¹²⁶ Ser dere, det var det Kain gjorde; han resonnererte. Det var det Kora gjorde; han resonnererte. Det er ikke ham som resonnerer.

“Vi kaster ned resonneringer.” Vi tror Gud, uansett hva noe annet sier. Vi tror Gud. Vi resonnerer ikke ut hva Gud sier. Du kan ikke resonnerere med Det. Du må ta imot Det ved tro. Og noe du vet, trenger du ikke resonnerere rundt noe mer. Jeg vet ikke hvordan Han gjør det; jeg bare tror Han gjør det. Jeg vet ikke hvordan Han kommer til å holde det løftet; men Han sa Han ville gjøre det. Jeg tror det. Jeg tar imot det på grunnlaget av at jeg tror det er Guds Ord.

Du sier, “Vel, du kan ikke bli akseptert med det.” Jeg vet ikke hvordan jeg vil bli akseptert med det, men Han sa, “Si det.”

Jeg husker baptistpastoren min sa til meg, sa, “Men, Billy, du kommer til å tale for stolpene i menigheten. Vel, tror du at noen vil høre på noe slikt?”

Jeg sa, “Gud har sagt så.”

“Hvordan skal du, med en syvende klasse utdannelse, be for konger, og tale verden rundt?”

¹²⁷ Jeg sa, “Jeg vet ikke hvordan jeg skal gjøre det, men, Han sa så, og det er godt nok for meg.” Skjønner? “Han sa så. Jeg vet ikke hvordan det skal bli gjort.”

Han sa, “Tror du at folkene i denne store, utdannede verden som du skal stå opp imot, med dette emnet om Guddommelig helbredelse og så videre, tror du de vil tro det?”

¹²⁸ Jeg sa, “Det er ikke for meg å vite om de tror Det eller ikke.” Jeg sa, “Min plikt er å forkynne Det. Det var det Han sa til meg. Han sa Han ville være med meg, og Han har fortalt meg hva det vil gjøre.”

Og det har gjort nøyaktig det Han sa det ville gjøre. “Først, ta tak i hendene deres; så vil det skje at du til og med vil kjenne deres hjerters hemmeligheter.” Og jeg fortalte dere om det, og det skjedde på den måten. Hvordan gjør det det? Jeg vet fortsatt ikke hvordan det gjør det. Det er ikke min sak hvordan det blir gjort; det bare blir gjort.

¹²⁹ Hvem kunne forklare da Gud sa til Elias, “Dra opp der og sitt på fjellet, og Jeg vil mate deg. Jeg har bestemt at kråkene skal mate deg”? Hvordan kunne en kråke få tak i en brødiskive og et stykke—et stykke fisk, bakt, og bringe det til en profet? Det er utenfor alt jeg kunne forklare. Jeg tror ikke du kan det heller, eller noen kan. Men Han gjorde det. Det var alt som var nødvendig. Han gjorde det, og det er sannheten i det.

Hvordan Han gjorde det, vet jeg ikke; det er ikke min sak. Men Han gjorde det. Hvordan Han skapte jorden, vet jeg ikke; men Han gjorde det. Hvordan Han sendte Sin Sønn, vet jeg ikke; men Han gjorde det. Hvordan Han oppsto fra de døde, vet jeg ikke; men Han gjorde det. Hvordan frelste Han meg? Jeg vet ikke; men Han gjorde det. Det er riktig. Hvordan frelste Han deg? Det kan jeg ikke si deg; men Han gjorde det. Hvordan helbredet Han meg? Jeg vet ikke; men Han gjorde det. Han lovet Han ville gjøre det, og Han holder Sitt Ord.

Nå, Bileam burde ha visst det, og han visste bedre.

¹³⁰ Legg merke til, denne bedre, innflytelsesrike gruppen, kom, og hva mer? De hadde bedre gaver. Og ikke bare det, de kunne gi ham mer penger, og de kunne, tilbød ham en bedre stilling. “Nå, ved siden av bare en vanlig forkynner i organisasjonen, vil vi gjøre deg til distriktsleder. Skjønner? At, vi vil—vi vil gjøre noe for deg hvis du bare vil drive den flokken av mennesker ut derfra, ser dere, og stoppe det.” Åh, de tilbød ham en flott stilling. Sa, “Jo mer du velsigner. . .” Sa, “Du vet, jeg har muligheten til å forfremme deg.” Se hvor han får ordene sine fra, nasjonens overhode.

¹³¹ Hvor fikk Moses sine Ord fra? Himmelen Konge. Ett var Guds Løftesord, “Jeg vil ta dere til løfteslandet, og intet

menneske vil holde stand imot dere. Jeg vil sende store vepser foran dere og drive dem ut, fra høyre til venstre. Og dere skal ta landet. Jeg har lov- . . . Jeg har allerede gitt det til dere. Gå i vei, ta det, ta det i eie; det er deres.” Og nå, ser dere, det var Hvem Moses lyttet til. Og denne mannen lyttet til det kom til noe i hans eget hjerte han var sjalu på, og så gikk han til sitt kirkelige overhode. Skjønner?

¹³² Legg merke til, en bedre stilling. Han sa, “Du vet jeg har muligheten til å forfremme deg? Jeg vil forfremme deg til et bedre sted. Jeg vil gjøre mer for deg. Jeg vil gi deg lønnspålegg. Jeg vil gi deg en bedre lønn.” Og da han tilbød ham alt dette, forblindet det ham.

¹³³ Hvor mange Bileamer det er i verden i dag, som, ved en bedre stilling, en bedre menighet, et løfte om noe! Når en mann får sine øyne åpnet for Ordet og Guds gjerninger. . . Og den gode mannen, som har innflytelse, vil begynne som en Guds tjener, og han innehar en god forsamling. Etter en stund, blir den Hellige Ånds dåp presentert for ham; dåpen i Jesu Navn blir presentert for ham, som er et Skriftsted og den eneste Skriftsmessige måten å døpe på. Og når det blir presentert for ham, og denominasjonen vet de kommer til å miste ham når han starter med det, tilbyr de ham en bedre stilling og en forandring i menigheten. Ser dere, gamle Bileamismen, igjen, helt nøyaktig slik den var i begynnelsen.

¹³⁴ Nå, en mann som leser Bibelen, han kan ikke lese Den uten at han ser at det er Sannheten. Det var aldri noen som døpte og brukte titlene “Far, Sønn, Hellig Ånd.” Det er en katolsk læresetning og ikke en Bibelsk Doktrine. Ingen person i Bibelen ble noen gang døpt, eller i tre hundre år etter den siste apostelens død, uten at de ble døpt i Jesu Kristi Navn. Den katolske kirken startet det, og resten av dem kom til det. Og en hvilken som helst forkynner som sitter i leserommet sitt og vil se på det, vet at det er Sannheten. Men, for popularitet, for å holde på sin posisjon, bedre ansett iblant folket, går han på kompromiss.

“Vel,” sier du, “Gud velsignet ham.”

¹³⁵ Ja visst. Noen av dem har helbredelsesgaver, noen av dem har store kampanjer. Og de ble hele tiden minnet om det, og de fikk det samme svaret fra Guds Ord som du eller en hvilken som helst annen mann ville fått. Gud forandrer Seg ikke. Ser dere hva jeg mener?

¹³⁶ Bileam, for en bedre stilling, tenkte han. Se nå, da den bedre gruppen kom tilbake, den riktige. . . tok Bileam, her, en falsk versjon. Skjønner? Han sa. . . Den—den bedre gruppen kom tilbake, han—han burde ha sagt, “Kom dere vekk fra meg! Jeg har fortalt dere Guds Ord. Forsvinn! Dette er SÅ SIER HERREN.” Men, ser dere, gavene, og for å være en mer populær mann!

137 Åh, hvor de liker å gjøre det! “Vi vil sende deg over hele verden. Vi vil gi deg et spesielt fly. Vi vil sponse møtene dine overalt hvis du bare vil. . .” Åh, nei. Hmh—hm. Skjønner?

Vi vet hva Ordet sier. Vi vet hva Gud sier. Vi skal holde oss til det, ved Guds hjelp. Skjønner? Uansett hva slags løfte, og hvor mye mer du kan betale, og hvor mye *dette, det* eller noe *annet* du kan—du kan frembringe; vi ønsker SÅ SIER HERREN, og det Han sier *Her* først.

“Vel, menigheten sa, ‘Det kommer på andre plass.’”

Vi ønsker det Gud sier i begynnelsen. “Og alt som blir lagt til Det eller tatt fra Det, vil selv navnet ditt bli tatt vekk fra Livets Bok; å legge ett Ord til Det, eller ta ett Ord fra Det.” Vi ønsker det Han sier; ikke hva menigheten sier, hva doktor Jones sier, hva noen andre sier. Vi ønsker det SÅ SIER HERREN sier, det Ordet sier.

138 Men nå finner vi Bileam, en Guds tjener. Og mange av de mennene setter i gang, og er innsatt av Gud, og taler Guds Ord i mange ting; men når det kommer til hele Sannheten, vil de ikke gjøre det.

139 Legg merke til her, som en Guds profet, burde han ikke ha blitt fanget inn i en slik gruppe, til å begynne med. Han burde ikke ha dratt med dem. Men, se, for popularitets skyld, ser dere, for sin samvittighets skyld, sa han, “Vel, bli hele natten, og jeg vil prøve igjen.” Ser dere, “Jeg vil prøve igjen”? Hvorfor ønsker du å prøve igjen?

140 Gud hadde allerede fortalt ham hva han skulle si. Gud sa, “Fortell dem at du ikke drar.” Det var Hans opprinnelige Ord. “Jeg drar ikke. ‘Og ikke dra du. Ikke forbann det Jeg har velsignet.’” Se nå hvordan det slo tilbake på ham sely, etter en stund. Skjønner? Og det vil det, hver gang. Når Gud sier noe, mener Han det. Han forandrer ikke mening om det. Han holder seg rett med Sitt Ord. Uansett hva alle andre sier, holder Han seg rett med det Ordet.

141 Nå, Bileam burde ha visst bedre. Han burde ha fjernet seg fra et slikt selskap. Alle dem fine gavene og løftet til denne kongen, sa, “Du vet jeg kan gjøre det. Jeg er biskopen. Jeg kan gjøre akkurat det jeg vil, og jeg vil forfremme deg hvis du vil komme og gjøre det for meg.”

Og Gud hadde fortalt ham, “Ikke gjør det.”

142 Men allikevel sa Bileam, “Dere, bli dere hele natten, og jeg vil—jeg vil prøve igjen.”

Ser dere, han hadde Ordet. Dere trenger ikke diskutere noe mer om Det. Gud har sagt så. Med en gruppe som det, de snakker deg alltid ut av Guds vilje, hvis du lar dem.

143 Det var en gruppe som kom til en profet, en gang, som het Job. De kunne ikke overtale ham. Han så visjonen. Han visste hva som var rett.

Bileam så visjonen, og holdt seg allikevel ikke til Den.

144 Uansett hvor mye menighetsgruppene hans sa, “Åh, Job, du burde gjøre *dette*, du burde gjøre *det*.” Selv hans kone, han sa, “Du snakker som en tåpelig person.” Skjønner? “Jeg vet hva Herren sa. Jeg vet hva Han forlangte, og det er det jeg har gjort.” Ser dere, han holdt seg til det Gud hadde sagt ham.

145 Legg merke til, Bileam brukte denne falske versjonen for sin samvittighet. Skjønner? Han sa, “Vel, jeg vil—jeg vil finne ut. Jeg vil prøve igjen.” Nå, det er der du kommer, i andre rekke. Hvor mange Bileamer har vi i kveld, som ønsker å bruke en falsk versjon av Matteus 28:19 bare for sin samvittighets skyld? Hvor mange ønsker å bruke Malakias 4 for sin samvittighets skyld? Hvor mange ønsker å bruke Lukas 17:30 bare for samvittighetens skyld? Hvor mange ønsker å bruke disse tingene, likevel, “Vel, jeg sier deg, jeg—jeg tror de har misforstått Det helt?”

146 Og her så prøvde Bileam å si, “Kan hende kanskje Gud har misforstått. Jeg vil prøve igjen, se, se hva Han sier.” Nå, Han kjenner ditt hjerte. Legg merke til, Bileam brukte denne falske versjonen for sin egen samvittighets skyld, fordi, i virkeligheten, ønsket han de pengene. Han ønsket den verdigheten. Han ønsket det. Han ønsket den jobben. Han ønsket den posisjonen, å bli sett opp til, som doktor *Den-og-den*. Så han—han—han sa, “Jeg vil prøve igjen.”

147 Åh, hos Bileamene i verden i kveld, lovede stillinger, popularitet! Du store, åh, du store! De bedøver sin samvittighet ved det. På grunn av sine denominasjoner, sier de, “Hvis du gjør *det*, ut med deg. Jeg vet du er en god mann, og vi elsker deg,” og han er en god mann, “vi elsker deg. Men du kan ikke forkynne det. Vår—vår doktrine sier du ikke kan gjøre det. Doktor *Den-og-den* sier at dette er slik det er. Nå må du tro det på denne måten, hvis du blir hos oss. Nå, hvis du vil, jeg vet du har hatt det tøft, vel, jeg vil se om jeg kan få forfremmet deg, kanskje bytte menigheter.” Åh, du Bileam! Når du kjenner Guds vilje, da gjør den! Gud kommer ikke til å forandre mening. Nei.

148 Noe han kunne gå forbi, Sannheten, for sitt oppdrag. Han sa, “Vel, jeg vil—jeg vil prøve igjen.” Legg merke til Bileamene som fins.

149 Så husk nå, da han kom den andre kvelden, med disse store kjendisene, med en samvittighet som allerede var sløv og bedøvet, lot Gud ham dra. Nå, Gud forandret ikke Sin mening, men Han ga ham Sin tillatte vilje. “Dra i vei da.” Men han fant ut at det ikke vil fungere.

¹⁵⁰ Gud visste hva som var i Bileams hjerte. Selv om han var en profet, visste Han at han hatet dem holy-rollerne, og han—og han bare . . . han—han ønsket å forbanne dem, likevel. Og Gud hadde sagt til ham at han ikke skulle gjøre det, men allikevel kom han, og ønsket å gjøre det, igjen, så Gud lot ham gå i vei. Gud sa, “Gå i vei.” Nå, husk, Han forandret aldri Sin mening.

¹⁵¹ Legg merke til, det var hans ønske å forbanne dem. Folket som han klassifiserte som fanatikere, han ønsket å forbanne dem. Han ønsket en stilling. Han ønsket ikke å tøyse med dem, så han tenkte hvis han kunne gjøre denne lille handlingen for kongen, så ville han bli forfremmet. Gud forandret aldri Sin mening eller Sitt Ord.

Men Han vil gi deg ønsket i hans hjerte, i ditt hjerte. Han lovet det. Vet du det? Han lovet å gi deg ditt hjertes ønske. Og la ditt ønske være Guds Ord. La ditt ønske være Hans vilje, aldri din egen vilje. Hans vilje! Hvis Han. . . Ber du Ham om noe, og Han ikke gir det til deg, si, “Takk, Herre, Du vet hva som er godt.”

¹⁵² Se til og med på Kong Hiskia, da Han sendte den profeten opp der til ham, Gud gjorde, og sa, “Sett ditt hus i orden. Du kommer til å dø.”

Hiskia snudde ansiktet sitt mot veggen og gråt bittert, og sa, “Herre Gud, jeg—jeg ber Deg om å gi akt på meg. Jeg har vandret fremfor Deg med et fullkomment hjerte. Jeg vil Du skal la meg leve femten år lenger.”

¹⁵³ “Ja vel.” Gud talte til profeten, sa, “Gå tilbake og fortell ham at jeg hørte ham.”

Og hva gjorde han? Han førte vanære over hele nasjonen. Han oppnente Guds vrede så Han ville ha drept ham. Det er riktig. Dere vet det. Falt fra Gud. Det ville ha gått mye bedre, nasjon, konge, og alt, hvis han hadde gått videre og tatt det første Gud gav ham.

Men det så vanskelig ut for profeten, da profeten måtte gå tilbake og tale Guds Ord til ham, etter at han hadde fortalt ham. Men Gud sa, “Gå i vei.” Men, ser dere, det medførte en vanære.

¹⁵⁴ Hva gjorde Bileam? Etter at han visste Guds vilje, og allikevel lot han seg ikke rikke, han skulle gjøre det, uansett. Og hva førte det til? Legg merke til. Han forandret aldri Sin mening. Han visste hva som var i hans hjerte.

¹⁵⁵ Dere vet, Tomas, en gang kunne han bare ikke tro det. Nei, han—han sa, “Nei, jeg kan ikke tro det. Hvis jeg kunne ta min hånd og stikke den inn i Hans side, legge den i naglene i Hans hånd, vel, da, da vil jeg—vil jeg tro det da.”

Han sa, “Kom her, Tomas. Skjønner? Legg nå hendene dine inn her.”

Nå, åh, Tomas sa nå, "Det er min Herre og min Gud."

¹⁵⁶ Sa, "Ja, du har sett, og nå tror du det. Hvor mye større er deres lønn, som aldri har sett og likevel tror!"

Folk vil noen ganger ikke ta imot den Hellige Ånd hvis de ikke taler i tunger. Jeg tror på å tale i tunger, ja visst. Han er en god Gud; Han vil gi deg ditt hjertes ønske. Men uansett hvor mye du taler i tunger, og forneker dette Ordet, så tar du feil uansett. Skjønner? Ser dere, du går ikke inn ved å tale i tunger. Du går inn ved å holde ethvert Ord. Det er beviset på den Hellige Ånd, når du tror Guds Ord. Skjønner?

¹⁵⁷ Jeg tror på å tale i tunger. Jeg tror du kan bli levendegjort, som jeg sa denne morgenen, så du taler i nye tunger. Jeg har, selv, og jeg vet det er Sannheten. Jeg vet det er sant. Men det er ikke tegnet, du, på at du er Guds utvalgte barn. Skjønner? Nei, visst ikke. Han sa aldri. . .

"Mange vil komme til Meg og si, 'Herre, har jeg ikke profetert og gjort alle disse store tingene i Ditt Navn?' Han vil si, 'Gå bort fra Meg, dere som gjør urett, Jeg har aldri kjent dere.'"

¹⁵⁸ Du taler i tunger og nekter så å bli døpt i Jesu Kristi Navn? Noe galt et eller annet sted. Ja, så visst; hva som helst av de tingene, hva som helst av de befalingene Gud gir. Det er noe galt. Bare gransk din egen samvittighet, og se hva—se hva Bibelen sier. Vis meg ett sted der noen ble døpt i navnet til "Faderen, Sønnen, den Hellige Ånd." Skjønner? Det er ikke der. Men, ser dere, noen ganger for din egen samvittighets skyld, sier du, "Vel. . ."

Du sier, "Gud taler til kvinnene om hva de må gjøre, ikke kle seg i shorts og slikt, men, dere vet, pastoren sa. . ." Så tar de den enkle veien.

¹⁵⁹ De vet hva Gud sa om det Her. Skjønner? Ja visst, Gud sa så.

Så ønsker de—de—de å gjøre det, likevel, ser dere. De prøver å finne en unnskyldning. "Vel, jeg syns det er mye bedre. Det er—det er ikke. . . Vinden blåser ikke. . ." Ja.

Men Gud sa at en mann skulle kle seg annerledes enn en kvinne. "Hvis en kvinne tok på seg en kledning som tilhørte en mann, var det en vederstyggelighet i Hans øyne." Så, det er ikke riktig, ja, og du burde ikke gjøre det. Nei. Skjønner? Så, derfor, er det galt.

¹⁶⁰ Men, ser dere, de prøver å finne en unnskyldning, at, "Herren sa at jeg skulle gjøre dette." Jeg sier ikke at Han ikke gjorde det, men, hør her, det er ikke Hans fullkomne vilje. Det må være Hans tillatte vilje. Ser der hva det fører til? Det vil besmitte hele flokken. Det besmittet hele leiren.

¹⁶¹ Legg merke til her, Gud forandret aldri Sin mening, Sitt Ord. Men Han er en god Gud, og Han vil gi deg ditt hjertes ønske, selv om det er imot Hans vilje. Tror dere det?

Hør her, Gud sa til Moses, “Dra ned dit,” denne salvede profeten. Sa, “Dra ned der og tal til klippen.” Den er allerede blitt slått.

¹⁶² Moses dro ned der i sinne, plukket opp en kjepp, og sa, “Dere opprørere, mon vi kan skaffe dere vann ut fra denne klippen?” og slo klippen. Vannet kom ikke. Han slo den igjen; det kom. Det var imot Guds vilje. Det brøt enhver plan i Bibelen; Kristus måtte bli slått for andre gang. Skjønner? Kristus ble slått én gang. Det brøt hele planen. Men Han ga ham Sin tillatte vilje. Så, etterpå, sa han, “Ser dere, vi skaffet vannet til dere. Ja, jeg skaffet det til dere, dere flokk med opprørere!”

¹⁶³ Gud sa, “Kom her, Moses. Kom her. Kom opp her på toppen. . . Du har vært en trofast tjener.” (Som kvinnen med de høye hælene, “Du klatret,” ser dere.) “Se der borte. Ser du det lovede land?”

“O Herre!”

“Men du kommer ikke til å dra over. Du tok Min tillatte vilje, her nede ved Klippen. Du har herliggjort deg selv, ser du, og ikke Meg. Du helliget deg selv. Du helliget ikke Meg. Du holdt ikke Mitt originale Ord, det Jeg sa du skulle gjøre.” Men, vannet kom.

Du kan legge hendene på de syke og de blir friske. Du kan profetere, eller tale med tunger. Men, tingen er, å holde Hans originale Ord! Gud forandrer ikke Sin mening, venn. Du er nødt til å holde Hans oppdrag, Hans vilje.

“Åh, vel, det var for disiplene.”

¹⁶⁴ Han forandrer Seg ikke. Hvis Han fortsatt har en disippel, er dét det samme oppdraget. “Gå ut i hele verden og forkynn Evangeliet. Disse tegn skal følge dem som tror.” Det har aldri forandret seg. Han kan ikke forandre Seg.

Nå, du kan si, “Vel, jeg sier deg, det er ikke for denne tiden.” Åh, du Bileamitt! Ser dere? Ser dere, Gud forandrer Seg ikke. Han er den samme i går, i dag, og for evig.

¹⁶⁵ Bare se på Bileamittene i dag. “Åh, jeg vet, i Bibelen døpte de i Jesu Navn, men, hør her, hele folket. . .”

Jeg bryr meg ikke om hva folket har gjort. “Det finnes ikke noe annet Navn under Himmelen, gitt blant mennesker, som dere kan bli frelst ved.” “Ingen syndsforlatelse, bare gjennom Jesu Kristi Navn.” Hva, hvor god du er, hva du gjør, det har ikke noe med det å gjøre. Det er Guds originale Ord; du må holde deg til Det. Puh! Ja vel.

¹⁶⁶ “Lydighet til Hans Ord er bedre enn offer.” Dere husker den gangen da Saul kom tilbake.

¹⁶⁷ Bileam hadde en trosgave og kunne ha brukt den for det fullkomne, originale Guds Ord.

Mange menn ute på feltet i dag, med helbredelsesgaver, kunne ha gjort det samme. Mange menn der ute, folk som taler i tunger, folk som profeterer, en gave, kunne brukt det for Guds Rike, men de gjør det ikke. De tar . . . Og Gud velsigner dem, allikevel, får den tillatte viljen. Men for popularitet, og fornøyer, personlig vinning, solgte sine fødselsretter, som Esau gjorde, ser dere, solgte til en organisasjon. Solgte, som Bileam gjorde. Skjønner?

Så mange gjør det samme i dag. Vi vet det er riktig. De selger sin fødselsrett. Hmh! Kvinner bekjenner seg til den Hellige Ånd, har på seg shorts; menn gir dem adgang til talerstolene, kortklippede kvinner på talerstolene; sminke i ansiktene sine, med religiøse kapper på. Den største snublesteinen menigheten noen gang har hatt.

¹⁶⁸ Hvis du ønsker å vite, i politiske makt, hvilken tid det er i rikets tidsalder, se hvor jødene er. Se på hvor jødene er, fordi de er en nasjon. Hvis du ønsker å vite hvor nasjonene står, se på jødene.

Hvis du vil vite hvor menigheten står, se på kvinnene. Se på moralen iblant kvinnene, for hun representerer menigheten. Når du ser besmittelsen iblant kvinnene, finner du besmittelsen i menigheten. Hva hun har blitt, en tilsminket Jesabel, er akkurat det menigheten har blitt. Skjønner? Nå, det er sannheten, og dere vet det. Skjønner? Hvis du ønsker å vite hvor menigheten er, se på moralen iblant kvinnene deres. Fordi, hun er, menigheten er en kvinne.

Hvis du ønsker å vite den nasjonale statusen, se på jødene.

¹⁶⁹ Legg merke til, som Gud sa til Bileam, etter han hadde hørt den klokkeklare avgjørelsen, Ordet, "Ikke dra." Ja, så sa Han til ham, etter at Han hadde sett i hans—i hans hjerte, hva det skulle gjøre; ga Han ham Sin tillatte vilje, så Han sa, "Dra."

¹⁷⁰ Og du kan gjøre det samme. Hvis du ikke vil vandre i Sannheten, kan du gå og ha—ha en stor tjeneste. Ja visst, det kan du. Men du tar Hans tillatte vilje. Du overkjører Hans Ord. Han vil la deg lykkes, ja visst. Det . . .

Akkurat som Han gjorde med Bileam. Han var en suksess, men han kunne ikke forbanne folket. Han kunne ikke gjøre det. For, hver gang han begynte å forbanne, velsignet han. Ser dere, han kunne ikke gjøre det. Men da det kom til å ha hell med sitt virke, lærte han folket, gjennom Balak, å drive hor. Han brakte det inn i Israels leir og giftet dem bort, sa, "Vel, vi er alle ett. Ja, dere har tilbedt den samme Gud. Vi har en profet her oppe; og dere har en profet der nede. Og vi har det samme offeret, den samme Jehova som våre fedre. Nå, hvorfor kommer dere bare ikke og slår dere sammen med oss?"

Bibelen sier, "Ikke slå lag med vantro. Dra ikke i samme åk med dem, i det hele tatt. Hvis de ikke tror Det, hold dere unna

dem.” Skjønner? “Kom ut, vær atskilte,” sier Herren, “og Jeg vil ta imot dere.” Skjønner? “Rør ikke deres urene ting.” Det er riktig. Deres urenheter mot Ordet, og slike ting, hold dere unna det. Ikke lytt til det.

¹⁷¹ Og her finner vi ut at Bileam dro ned der og han begynte å lære folket, og han hadde en feil. Og han—han gikk frem på Bileams måte, hvordan han gjorde, og lærte Balak, og Israels barn drev hor. Og en plage rammet nasjonen Israel, folket, og tusenvis av dem døde på en dag.

Og mens de alle var der, foran Guds alter, og ba, kom det en israelittisk mann med en midianittisk kvinne, en denominell kvinne, og gikk inn i teltet. Og prestens sønn gikk bort der, og tok et spyd og drepte dem begge. Og det stilnet Guds vrede. Dere vet at det er Skriften. Er det riktig? Skjønner?

¹⁷² Men hva skjedde? Bileam, han lyktes med å svekke Israel. Hva gjorde han? Han svekket leiren deres. Gud lot ham dra og svekke leiren deres, og det besmittet hele leiren.

Og når en eller annen doktrine starter, som ikke er den Bibelske Sannheten, besmittet det hele leiren. Noen reiser seg opp med en annerledes ide, som Kora, og sier, “Vel, *dette, det* og det *andre*, og jeg har en annerledes ide,” det besmittet hele leiren. Og det er det som har skjedd i hele menighetsleiren i dag. Det er riktig.

¹⁷³ Ved å lære som han gjorde, svekket han hele leiren for Kades-barnea, Ordets oppgjørstime. Da de kom til Kades-barnea, så, svekkelsen av leiren. De kom tilbake. De hadde dratt rett etter. . .

Husk, de hadde spist englemat. De fikk Guds Ord, manifestert, hver natt. Og de spiste maten. De drakk fra klippen. De alle, hadde sett mirakler. De så på Moses, og hadde sett hans ord, sett hans profetier, alt.

Og så til slutt da de lyttet til denne falske læreren, som kom inn iblant dem og lærte feil, svekket han leiren, og dro nytte av det.

Han kan ha bygget en bygning til en million dollar. Han kan ha hatt store denominasjoner. Han kan ha lagt til tusenvis på tusenvis, og gjort store gjerninger, og mektige gjerninger, og var en profet. Det er helt i orden, men, så lenge det ikke er med Guds Ord, bør du holde deg unna det.

Gud forandrer ikke Sin mening. Hold deg rett med Hans Ord, for det er det som vil komme ut på slutten, Ordet, Ord for Ord. “Hver den som tar ett Ord bort fra Det, eller legger ett ord til Det!” Det må forbli, det Ordet.

¹⁷⁴ Nå lytt nøye nå. Da Ordtesten kom, da de dro over og så at motstanden var så stor, den største motstanden de noen gang hadde sett, amalekittene var—var ti ganger så store som dem.

De sa, "Vi ser ut som gresshopper. Deres gjerder, eller deres byer er så omgitt av murer at de kan arrangere et vognrace rundt den, to vogner, så fort de kan kjøre, rundt murene, ser dere, til byene deres. Ja, spydene deres er langt ute, de er lange. Og de er kjemper. Vel, vi ser ut som gresshopper. Vi kan ikke klare det."

Og to menn sto på Ordet, Kaleb og Josva, sa, "Vent et øyeblikk! Dere to millioner mennesker hold munn bare et øyeblikk. Vi er mer enn i stand til å gjøre det. Ser dere, vi er mer enn sterke nok for dem."

Hva baserte de seg på? Gud sa, "Jeg har gitt dere landet. Det er deres." Og der sto de. Men folket hadde blitt giftet bort, blant annet, og alle slags læresetninger og ritualer iblant dem, og de var svake, kraftløse, visste ikke hvilken vei de skulle gå og hva de skulle gjøre. Det er riktig. Der kom Ordtesten.

¹⁷⁵ Men, Han gir deg tillatelse til å gjøre, tillate din vilje, en tillatt vilje, vel vitende om . . . Hva som er i ditt hjerte, Han vet det.

Du sier, "Vel, broder Branham, jeg gjør *det-og-det*. Det plager meg ikke. Gud velsigner meg hver dag. Jeg synger i Ånden. Jeg danser i Ånden. Jeg. . ." Han tillater det. Bare fortsett. Det er riktig. Men hva vil du gjøre?

¹⁷⁶ "Jeg kler meg i shorts, og jeg gjør *dette*. Det plager meg ikke. Jeg vet troen min er i Kristus, ikke i hva jeg har på meg."

Men, Bibelen sier at det er noe i det. Skjønner? Hva vil du gjøre? Du vil bli en snublestein, som Bileam ble, for alle de andre kvinnene. Hva vil du gjøre mot småjentene dine? Du vil få en flokk med Rickettaer, det er helt riktig, en flokk med små tilsminkede Jesabeler. Skjønner?

¹⁷⁷ Men Gud vil la deg lykkes. "Vel, Han velsigner meg." Jeg tviler ikke på det. Han velsignet Bileam, også. Skjønner? Ja visst vil Han det. Du vandrer i Hans tillatte vilje, ikke Hans fullkomne vilje. Gud forandrer ikke Sin mening, fordi Han velsigner deg.

Han velsignet Israel rett der ute i førti år. Hva gjorde de? Tok seg koner, oppdro familier, kysset barna, betalte tienden sin, bodde rett der ute. Og Gud velsignet dem i ørkenen, gav dem mannaen, igjen og igjen. Og hver eneste en av dem gikk til grunne, fordi de ikke holdt Hans originale, tillatte . . . Hans originale vilje, Hans Ord. De tok Hans tillatte vei.

¹⁷⁸ Bare fortsett, men, husk, da de forlot Kades, reiste de aldri videre. De bare gikk rundt og rundt, i ørkenen. Der, de kunne ha vært ute, i to dager etter det, kunne de ha vært i det lovede land. De reiste i førti år, og alle sammen døde utenom Josva og Kaleb, de som hadde holdt seg til det originale Ordet.

¹⁷⁹ O Gud, hjelp oss. Gud forandrer ikke Sin vilje. Han forandrer ikke Sin mening, men Han vil velsigne deg.

Ja visst, Han velsignet Bileam. Og hva gjorde han der nede? Han besmittet hele leiren. Ser dere, du må holde deg til det Han sa. Han forandret aldri Sin originale plan.

¹⁸⁰ Se nå på Bileamene i dag, ute på feltet, om dere vil. Bare se dere rundt. Har fremgang, taler i tunger, ja visst, bruker Guds gave for å oppnå, alt, ja visst. Men det tilskitner hele Guds menighet med deres korruperte lære. Det er riktig.

En sa til meg, han sa, "Hvorfor gjør du *dette*? Hvorfor gjør du *det*?"

Jeg sa, "Tror du ikke at Det er Sannheten?"

¹⁸¹ "Åh, jo. Men," sa han, "vet du hva? Det er ikke din sak. Du skal be for de syke. De tror at du er en profet. Ja, du kunne lære kvinnene hvordan, og mennene, hvordan gjøre *dette*, *det*, *det andre*."

"Hvordan kan du lære dem algebra når de ikke engang vil lære sin ABC? Hmh? Hmh? Hvordan kan du lære dem de tingene når de ikke engang vil ta det grunnleggende?" Skjøenner? Du er nødt til å komme tilbake og starte der du begynte, eller der du stoppet, og ta ethvert Guds Ord.

¹⁸² Bare se på det på feltet i dag. Som Bileam giftet inn i Guds menighet, en skjøge, giftet skjøgen inn i Guds menighet, prøver også disse falske lærerne i dag å fortelle dere. De kommer til å gifte hver enkelt av disse organisasjonene og disse menneskene inn i den gamle skjøgen i Åpenbaringen 17. Deres Bileam-doktrine går rundt i dag, og sier, "Vi er helt like. Vi er alle kristne." Og prester og paver, og hva som helst, går på kompromiss og gjør dette.

¹⁸³ Predikanten sa...Jeg kjenner til og med en pinsepredikant, alle sammen, startet nå med å gi et rundt koscher. Som betyr, *Astarte*, "måneguden," en koscher-kjeks. Sier, "Lukk øynene dine og ta det, hvis det sårer din samvittighet." Lukk øynene dine? En rund kjeks, hva betyr det? Vi tar et knust legeme, Jesus Kristus, knust; ikke en rund månegud, *Astarte*, som Maria tok plassen til. Og det romerske koscher er fortsatt rundt, for måneguden, guddinnen, ikke gud. Vi har et knust koscher, ja visst. Åh!

¹⁸⁴ Så nå den store skjøgen i Åpenbaringen 17, disse Bileam-lærerne med sine falske doktriner, gifter menigheten inn i den slags rot. Følg med når den kommer til oppgjørets time i endetiden, se på svakheten dens nå. Ni hundre og noe ulike organisasjoner, en trekker én vei, og en den andre. Det er ingen enhet iblant dem. Og prøver å bringe enhet; ikke støttet av Guds Ord, Guds originale plan. De tar det inn ved en politikk og en organisasjon.

Gud forandrer ikke Sin mening. Han holder Seg helt til Sitt Ord. Han sa, "Himmel og jord vil forgå, men Mitt Ord vil ikke." Det er riktig. Han holder Seg til Sitt originale Ord. Åh, du!

185 Selv om de fortsatt resonnerer imot Det, akkurat som de gjorde, og akkurat. . . Det er bare en ting å gjøre. Han vil ikke forandre Det. Bare tro. Fordi, både himmel og jord vil forgå; Hans Ord vil aldri svikte. Skjønner?

186 Ser dere hva dere blir giftet inn i? Ser dere politikken og slikt, hvordan de prøver å forene menigheten ved en politikk i menigheten? Vi er ikke forenet med Kristus ved politikk.

Vi er forenet med Menigheten, med Kristus, ved dåpen i den Hellige Ånd. Og måten du kjenner dåpen i den Hellige Ånd, er fordi den Ånden i deg identifiserer ethvert Guds Ord til å være Sannheten. Det er riktig. "For hver den som tar ett Ord bort fra Det, eller legger ett ord til Det, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok."

187 Men, "Han lykkes," sier du. Du kan ikke tro Det ved vellykkethet. Du kan ikke dømme Gud ved vellykkethet. Verden lykkes. Bileam dro nytte av det.

Men, broder, du dømmer Gud ved Hans Ord. Han holder Sitt Ord og identifiserer Det som Sannheten. Så, husk, venn, så lenge du lever, glem aldri dette: Gud forandrer ikke Sin mening. Men, Han vil velsigne. Han vil la deg gå i Hans tillatte vilje, men Han vil ikke forandre Sin mening. Han vil ikke forandre Sin plan. Han vil ikke forandre Sitt Ord, for deg. Nei, sir.

Du må forandre deg. Du kan ikke få Guds Ord til å passe til din erfaring; du må få din erfaring til å passe til Guds Ord. Skjønner? Det er slik du må. . .

Du sier, "Vel, jeg er en god mann. Gud gjør *dette, det*, eller *det andre*." Men holder du Hans Ord? "Åh, vel, jeg sier deg, det er ikke bare. . . Nei." Ja vel, det er noe galt et eller annet sted. Gud kommer til. . . Ja, Han vil la deg lykkes. Ja visst, Han vil gjøre deg. . .

188 Denominasjonene lykkes som bare det! De brer ut sine telt, de store, fine menighetene, og alt, over hele landet. De er rike, og penger strømmer inn, og medlemmer overalt fra. Sier ikke Bibelen, "Det ble funnet verdens rikdommer i henne, og til og med menneskesjeler," og alt, som ble funnet i denne gamle skjøgen, som er moderen til det hele, politikk og organisasjon?

189 Men Guds lille gruppe er Hans Brud, sentrert om det Ordet. Må den kjære Himmelske Far alltid holde dere i balanse akkurat der. Beveg deg aldri fra det Ordet.

Du kan velsigne, du kan. . . Gud kan helbrede dine syke. Han kan helbrede din syke baby. Han kan helbrede din ektemann, din kone. Han kan helbrede din mor, noen andre. Du kan hoppe i Hans Ånd, og danse opp og ned.

Husk, regnet faller på de rettferdige og de urettferdige, helt likt. Men når frøet ligger der, er det enten forutbestemt eller så er det ikke forutbestemt. Og hvis det er forutbestemt, kan det. . . Hvis det er en hvete, må det bringe frem hvete. Hvis det er et Guds Ord, må det produsere Guds Ord. Hvis det ikke er det, vel, så er det ikke det. Skjønner? Fikk dere tak i det nå?

¹⁹⁰ Herren velsigne dere. Her sa jeg til dere at jeg skulle slutte klokken ni, og her er den, tjue minutter på ti. Mange av dere, har en lang vei å reise. Jeg elsker dere. Og grunnen til at jeg holder på dere på denne måten, er ikke fordi jeg ønsker å plage dere, men jeg elsker dere. Og så langt jeg vet, holder jeg ikke noe tilbake; jeg forteller dere Sannheten.

¹⁹¹ Ute på møtene der jeg drar, hører du meg aldri forkynne disse Budskapene. Nei, jeg lovet dere, å komme til dette tabernaklet. Rett her er det jeg forkynner mine Budskap fra. Jeg har tre eller fire flere her, som Herren har gitt meg, jeg har Skriftstedene på det, som jeg ikke våger å forkynne det noe annet sted enn rett her. Det er her Guds Ord begynte å gå ut fra. Og, inntil Gud forandrer det, holder jeg meg rett her og bringer det ut rett her. Det er riktig.

Der ute på møtene, ber jeg for de syke, og alt slikt; og, på siden, sier ting på en indirekte måte, så fårene hører Det. De vet hva det snakkes om. Ellers, er det bare agnet på kroken, ser dere. Jeg visner tegnene og—og prøver å vise at Gud vet, i skjelningen, og kjenner folkets hjerter, og gjør disse tingene. Det er en evangelistisk gave, bare for å vekke folket.

Før du vet ordet av det, dukker et lydbånd opp i huset deres. Det avgjør det, da. Hvis han er et får, kommer han rett med Det. Hvis han er en geit, sparker han lydbåndet ut. Hm—hnh. [Broder Ben Bryant sier, “Og deg, også.”—Red.] Ser dere, det er. . . “Og deg, også,” er riktig, Ben. Det, det er helt riktig. Ben har fått litt erfaring. Ja vel. Vel, det er riktig.

¹⁹² Er du ikke glad at du er Hans? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Er du ikke glad? [“Amen.”] Vi pleide å synge en liten pinsevernssang, for lenge siden, som:

Jeg er så glad for at Herren førte meg ut;
 Jeg er så glad for at Herren førte meg ut;
 Hadde det ikke vært for Jesus, hvor ville jeg vært?
 Jeg er så glad for at Herren førte meg ut.
 Åh, jeg har vært lykkelig siden Herren førte meg ut;
 Jeg har vært lykkelig siden Herren førte meg ut;
 Hadde det ikke vært for Jesus, hvor ville jeg vært?
 Jeg er så glad siden Herren førte meg ut.

Jeg har ropt siden Herren førte meg ut;
 Jeg har ropt siden Herren førte meg ut;
 Hadde det ikke vært for Jesus, åh, hvor ville
 jeg vært?

Jeg er så glad for at Herren førte meg ut.

Glory! Er du ikke glad? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]
 "Er du ikke glad. . ." La oss synge den.

Er du ikke glad for at Herren førte deg ut?
 Er du ikke glad for at Herren førte deg ut?
 Hadde det ikke vært for Jesus, åh, hvor ville
 jeg vært?

Jeg er så glad for at Herren førte meg ut.

Vel, jeg har sunget siden Herren førte meg ut;
 Jeg har sunget siden Herren førte meg ut;
 Hadde det ikke vært for Jesus, åh, hvor ville
 jeg vært?

Jeg er så glad for at Herren førte meg ut.

Er du ikke glad for det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]
 Så, vi vil vandre i Lyset. Kjenner dere den sangen?

Vi vil vandre i Lyset, Det er et vakkert Lys,
 Kommer der nådens duggdråper er klare;
 Skinner rundt omkring oss dag og natt,
 Åh, Jesus, verdens Lys.

Liker du ikke den? La oss synge den igjen.

Vi vil vandre i Lyset, Det er et vakkert Lys,
 Kommer der nådens duggdråper er klare;
 Skinner rundt omkring oss dag og natt,
 Åh, Jesus, verdens Lys.

Det er soloppgang!

Alle dere Lysets hellige proklamer,
 Jesus, verdens Lys;
 Sannhet og nåde i Hans Navn,
 Jesus, Lyset i . . .

La oss nå løfte våre hender når vi synger den.

Åh, vi vil vandre i dette Lyset, Det er slikt et
 vakkert Lys,
 Det kommer der nådens duggdråper er klare;
 Skinner rundt oss dag og natt,
 Jesus, verdens Lys,

Håndhils på hverandre.

Åh, Det kommer der nådens duggdråper er
 klare.

Er dere ikke glade for at dere er Lysets barn? Sønnen er oppe.

. . . rundt oss dag og natt,

"Dere små barn, elsk hverandre."

Åh, vi vil bare vandre i Lyset, Det er slikt et
 vakk- . . . (manifestasjon av Hans Ord)
 Kommer der nådens duggdråper er klare,
 Bare skinner rundt oss dag og natt,
 Det er Jesus, Ordets Lys.

Tror dere det?

Vi marsjerer til Zion,
 Den skjønne, skjønne Zion;
 Vi marsjerer oppover mot Zion,
 Den skjønne Guds Stad.

Åh, vi marsjerer til Zion. . .

La dem nekte å synge
 Som aldri kjente vår Gud;
 Men den Himmelske Kongens barn,
 Og men den Himmelske Kongens barn,
 Og må de tale om sin glede vidt ut,
 Må de tale om sin glede vidt ut.

Før vi marsjerer . . . (Glory!)
 Den skjønne, skjønne Zion;
 Åh, vi marsjerer oppover mot Zion,
 Den skjønne Guds Stad.

Åh, vi marsjerer til Zion,
 Åh, skjønne, skjønne Zion;
 Vi marsjerer oppover mot Zion,
 Den skjønne Guds Stad.

¹⁹³ Finn frem lommeterklærne deres. Ta ut lommeterklærne, bare et øyeblikk. La oss gi Herren et vinke-offer. Det er ikke et kornband, men de tok lommeterklær og slikt fra Paulus sitt legeme, ser dere.

Åh, vi marsjerer til Zion,
 Åh, skjønne, skjønne Zion;
 Vi marsjerer oppover mot Zion,
 Den skjønne Guds Stad.

Åh, vi marsjerer til Zion,
 Åh, skjønne, skjønne Zion;
 Vi marsjerer oppover mot Zion,
 Den skjønne Guds Stad.

¹⁹⁴ Amen! Åh, får det deg ikke til å føle deg vel? Jeg kan bare forestille meg de gamle hellige der tilbake, før de gikk inn på det romerske sirkuset der, begynte å gå opp bakken, vet dere, opp den lille rampen, på vei inn til løvenes hule, si:

Åh, vi marsjerer til Zion,
 Denne skjønne, skjønne Zion;
 Vi marsjerer oppover mot Zion;
 Den skjønne Guds Stad.

Zions marker bærer
 Et tusen hellige søt-frukter
 Før vi når den Hellige Tronen,
 Før vi når den Hellige Tronen,
 Eller vandrer på gullgatene,
 Eller vandrer på gullgatene.
 Vi marsjerer til Zion,
 Den er skjønne, skjønne Zion;
 Vi marsjerer oppover mot Zion,
 Den skjønne Guds Stad.

¹⁹⁵ Gjenta etter meg. Herre Gud, [Forsamlingen sier, “Herre Gud,”—Red.] Jeg innvier meg selv på ny til Deg. [“Jeg innvier meg selv på ny til deg.”] Rens meg fra all urettferdighet. [“Rens meg fra all urettferdighet.”] Rens meg fra all tvil på Ditt Ord. [“Rens meg fra all tvil på Ditt Ord.”] La meg, fra denne påsken, [“La meg, fra denne påsken,”] være en ny skapning [“være en ny skapning”] i Kristus Jesus. [“i Kristus Jesus.”] La meg bære, i mitt hjerte, [“La meg bære, i mitt hjerte,”] Ditt Ord. [“Ditt Ord.”] Må Det være en Lykt for mine føtter [“Må Det være en Lykt for mine føtter”] som Lyser opp min sti. [“som Lyser opp min sti.”] Fra nå av, [“Fra nå av,”] vil jeg følge Deg. [“vil jeg følge Deg.”] I Jesu Navn. [“I Jesu Navn.”] Amen. [“Amen.”]

Vi marsjerer til Zion,
 Åh, skjønne, skjønne Zion;
 Vi marsjerer oppover mot Zion;
 Den skjønne Guds Stad.

¹⁹⁶ Får det deg ikke til å føle deg vel? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Vi har innviet oss selv på ny, og vet i våre hjerter at vi har blitt levendegjort fra de døde, gjort levende. Får det deg ikke til å føle deg vel? [“Amen.”] Du store, åh, du store! Jeg elsker dere, med udødelig kjærlighet.

Lytt, “Elsk hverandre. For du kan ikke mislike din broder, som du har sett, og si du elsker Gud, Som du ikke har sett.” Skjønner? Så bare elsk hverandre.

Så, når dere tjener hverandre, tjener dere Gud. Er det riktig? “Som dere gjør mot den minste av disse som har levendegjørende Kraft i seg, har dere gjort mot Meg.”

“Når så vi Deg i nød? Når besøkte vi Deg i fengsel? Når gjorde vi alle disse tingene?”

“Det dere gjorde mot dem, gjorde dere mot Meg.”

¹⁹⁷ Er ikke det underfullt? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Jeg elsker Ham, gjør ikke dere? [“Amen.”]

¹⁹⁸ Åh, det er en sang til vi må synge, hvis dere bare har et minutt til. Åh, vel, vi vil bare ta dem. Ja vel. Ja vel, sir. Åh! *Ta Navnet Jesus med deg.* Ikke glem det, venner. La oss alle synge den nå. Hver enkelt, sammen nå, bare med ett stort hjerte, ta det til Ham. La oss, med alt vi har i oss.

Ta det Navnet Jesus med deg,
 Sorgens og smertens barn;
 Det vil glede og trøst gi deg,
 Ta det overalt hvor du går.
 Kjære Navn, O hvor yndig!
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Kjære Navn, O hvor yndig!
 Jordens håp og Himmelens glede.

¹⁹⁹ Husk nå, be for meg når de hete forfølgelsens vinder blåser, når djevler utfordrer på alle sider, vil jeg huske at dere ber for meg natt eller dag, og jeg vil be for dere.

Stå sammen med deres gode pastor, broder Neville, og medhjelperen, broder Capps. Hør på dem. De vil lære dere Livets Ord. Jeg tror det. Hvis jeg ikke trodde det, ville jeg så visst ikke ha hatt dem her. Det ville jeg så visst ikke. Jeg tror at de tror Budskapet, og de holder seg til det så langt de vet, og jeg har tro på begge mennene. Hold dere til dem. Disse andre brødrene, i nærheten av der de har sine møter, som sto her i kveld, hvis dere er i nærheten av deres nabolag, stå sammen med dem. Dere hørte hva de kom hit for, i kveld.

Ta det Navnet Jesus med deg,
 Som et skjold mot enhver snare; (hør på dette)
 Når fristelser samler seg rundt deg,
 Bare pust det hellige Navnet i bønn.
 Kjære Navn, kjære Navn, O hvor yndig! O
 hvor yndig!
 Håp . . .

Kjære Gud, helbred disse menneskene. Jeg ber Deg, Far, i Jesu Navn. Gi det, Herre, jeg ber.

. . . O hvor yndig!
 Jordens håp og Himmelens glede.
 Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!
 Inntil vi møtes ved Jesu føtter;
 Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!
 Gud være med deg inntil vi møtes igjen.

La oss bøye våre hoder nå.

[Broder Branham begynner å nynne *Gud være med deg*—Red.] O Gud, vær med oss. Hjelp oss, Herre.

. . . vi møtes ved Jesu føtter! (inntil vi møtes!)
 Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!
 Gud være med deg inntil vi møtes igjen.

²⁰⁰ Det er sannelig min bønn. Inntil vi møtes igjen, Gud velsigne dere! Og nå vil jeg be vår kjære broder Neville om han kan avslutte med denne fine forsamlingen.

Gud elsker dere, hver enkelt. Jeg er så takknemlig for å ha mennesker som dere alle. Hva ville mitt Budskap ha vært

hvis jeg ikke hadde noen som trodde Det? Og det er mennesker her, dere ville dø for Det, for dette Budskapet vi har. Må Gud hjelpe dere, hver enkelt. Mine bønner er med dere. Mine velsignelser går med hver enkelt av dere. Må du ikke glemme at du er en del av oppstandelsen. Den levendegjørende Kraften er nå i deg. Det hele er avgjort. Du er Guds Barn.

La oss bøye våre hoder, inntil broder Neville avslutter. Og Gud velsigne dere.

FORANDRER GUD NOEN GANG MENING OM SITT ORD? NOR65-0418E
(Does God Ever Change His Mind About His Word?)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags kveld, den 18. april, 1965, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org